

**ZA DAN REPUBLIKE
29. NOVEMBER
čestitajo
vsem delovnim ljudem
in občanom**

**Skupščina občine
Družbenopolitične organizacije
Samoupravne interesne skupnosti
Uredništvo Savinjski občan Žalec**

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1986

1119860841.11

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto IX
Številka 11
November 1986

SAVINJSKI OBČAN izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Sattler (glavni urednik), Janez Kroljč
(odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Gollč, Marjan
Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mi-
kuž, Mojca Nahtigal, Darko Naraglav, Breda Verstovšek in Mi-
lan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Matek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433, 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČOP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Sa-
vinjski občan oproščen TPD.

SPET VLAK BRATSTVA IN ENOTNOSTI

Manifestacija Vlak bratstva in enotnosti je tradicionalna že od leta 1961 in je odraz stalnih prijateljskih vezi med bivšimi izgnanci iz Slovenije z gostitelji v Srbiji, kjer so našli svoj drugi dom. Večina je dobila toplo in prijateljsko zatočišče pri srbskih bratih in sestrah, ki so skupaj z njimi preživljali težave vojnih viher ter prenašali vse njene napore in trpljenje.

Vlak BIE je simbol ohranjanja, razvijanja in utrjevanja revolucionarnih izročil NOB ter pomemben prispevek k nadaljnjemu razvoju in krepitvi bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Postal je največja manifestacija povezovanja slovenskih izgnancev z njihovimi gostitelji, hkrati pa tudi porok, da velike revolucionarne izkušnje ne bodo nikoli zamrle, z njo pa se revolucionarna izročila NOB prenašajo tudi na mlajše rodove.

Medobčinska koordinacijska odbora Vlaka bratstva in enotnosti v Srbiji in Sloveniji sta sklenila, da prihodnje leto pripelje vlak gostitelje medvojnih izgnancev iz Srbije v Slovenijo. Vlak bo odpeljal iz Kraljeva oz. Titovega Užica dne 4. junija v Maribor in na Jesenice, vračal pa se bo 8. junija 1987.

Občinske konference SZDL vseh sodelujočih občin v Sloveniji, Mestna konferenca SZDL Maribor in Medobčinski svet SZDL Ljubljana pozivajo slovenske medvojne izgnance in njihove ožje družinske člane, da se zglasijo na sedežih svojih konferenc SZDL po posebna vabila, s katerimi bodo najkasneje do 20. januarja 1987 povabili svoje medvojne gostitelje na obisk z Vlakom bratstva in enotnosti.

Medobčinski koordinacijski odbor
Vlaka bratstva in enotnosti
Slovenije

Tudi Rdeči križ za bolnišnico

V akcijo zbiranja denarja za izgradnjo celjske bolnišnice so se letos vključili tudi v občinskem odboru Rdečega križa.

Denar za bolnišnico so nameravali zbirati že lani, vendar so zaradi drugih dejavnosti akcijo prestavili na letošnje leto. V občinskem odboru so se s člani sklada za zbiranje sredstev za posodobitev bolnišnice, ki deluje pri občinski organizaciji Socialistične zveze, dogovorili, da bodo zbirali prostovoljne prispevke med člani krajevnih organizacij Rdečega križa, mladi člani Rdečega križa ter med mladinci v krajevnih skupnostih. Člani Rdečega križa ter mladinci naj bi prispevali po 100 din, mladi člani pa po 50 dinarjev. Akcijo naj bi zaključili najkasneje do konca februarja prihodnjega leta.

V drugi etapi izgradnje plinovoda bodo cevi napeljali do Juteksa, Ferralita, Mlekarnice ter Keramične industrije (Foto: J. Kroljč)

GRADIJO DRUGI DEL PLINOVODA

Pred petimi leti so v žalski občini začeli uresničevati zamisel o izgradnji plinovoda. Prvo etapo plinifikacije so letos zaključili, zdaj začnejo uresničevati drugi del načrtov.

V prvem delu plinifikacije so v občini načrtovali dvojno: izgradnjo plinovoda od glavnega slovenskega plinovoda do regulacijske postaje na Ložnici in pa izgradnjo plinovoda od Tovarne nogavic Polzela do Aera in Sipa v Šempetru. Prvi del plinifikacije je zahteval enaindvajset milijard starih dinarjev, čeprav so jih prvotno načrtovali enaintrideset. Po besedah predsednika režijskega odbora druge faze plinifikacije Leona Bauerja je to predvsem rezultat dobrega delovanja Petrolove enote za zemeljski plin.

Zdaj v žalski občini uresničujemo drugo fazo plinifikacije. Po načrtih bodo uporabo zemeljskega plina razširili do naslednjih uporabnikov: Juteksa, Ferralita, Mlekarnice v Arji vasi ter Keramične industrije v Libojah. Vsi ti bodo zemeljski plin začeli uporabljati sredi prihodnjega leta. Gradnja plinovoda pa bo po sedanjih izračunih stala enainšestdeset milijard dinarjev. Denar bodo prispevali uporabniki, Petrol ter interesna skupnost za nafto in plin.

Ob gradnji tega plinovoda opozarjajo mnogi strokovnjaki, da velja zemeljski plin za enega najkvalitetnejših virov energije. Poleg tega ocenjujejo, da zagotavlja plinovod večjo gotovost obratovanja, saj organizacije ne bodo več odvisne od dobav tekočega plina. Navsezadnje tudi ni zanemarljiv

ekološki vidik, saj je zemeljski plin tudi eden najčistejših virov energije. Ob vsem tem je spodbudna še cena, saj so npr. v Keramični izračunali, da bo cena zemeljskega plina za 17 odstotkov nižja, kot je cena tekočega plina.

Zemeljski plin bi po ocenah strokovnjakov bil kvaliteten, poceni ter čistejši vir energije tudi za gospodinjstva. Vendar pa zahteva plinifikacija določenega naseja velika denarna sredstva. Ker pa možnosti za plinifikacijo gospodinjstev v naslednjih letih so, bi samoupravna stanovanjska skupnost, tako meni predsednik režijskega odbora, morala to možnost upoštevati pri nadaljnji blokovni izgradnji.

Irena Jelen-Baša

OKRNJENA OBNOVA CESTE

Zatajila solidarnost TT Prebold

O nujnosti obnove in posodobitve cestnega odseka Latkova vas—Prebold je bilo že veliko napisanega, številni sestanki in razgovori pa niso premaknili problema z mrtve točke. Potem, ko so leta 1983 stekli prvi razgovori, pa vse do zadnjega pred dnevi, se je zatikalo pri odločitvi Tekstilne tovarne, ki nikakor ni našla sredstev, ki bi jih morala primakniti za obnovo ceste. Pri tem pa je odveč poudarjati, da je ta cesta življenjskega pomena tako za tovarno kot tudi njihove delavce. Zato so izgovori predstavnikov

tovarne toliko bolj nerazumljivi, čeprav kdaj tudi opravičljivi, saj brez njihovega prispevka ni mogoče obnoviti ceste. Izgleda, da sta zanje solidarnost in samoupravno sporazumevanje povsem nerazumljiva in tuja pojma, čeprav tudi oni menda živijo v samoupravnem socialističnem sistemu. Zastavlja pa se tudi vprašanje, ali tako mislijo vsi delavci in samoupravni organi, čeprav to trdijo predstavniki oziroma njihovo vodstvo. Kakorkoli že, posledice bodo čutili tudi sami, če ne drugače, pa ob vožnji na promet-

no že ogroženi cesti. Žal so in bodo prizadeti tudi vsi tisti, ki so bili in bodo tudi sedaj pripravljeni s skupnimi močmi rešiti ta problem. Ostale organizacije združenega dela, krajevna skupnost in samoupravna interesna skupnost za komunalo in ceste so se namerč odločile, da bodo z deli pri obnovi ceste začele. To pa pomeni, da bodo obnovili toliko ceste, kot bo na razpolago sredstev. Po njej pa se bodo prav gotovo vozili tudi delavci Tekstilne tovarne Prebold!

jk

Savinjski magazin Žalec

VSEM NAŠIM POTROŠNIKOM, DELOVNIM LJUDEM IN
OBČANOM ČESTITAMO ZA DAN REPUBLIKE — 29.
NOVEMBER IN SE ŠE VNAPREJ PRIPOROČAMO

KIL Liboje

Nova peč je pripravljena

Kljub ovirani proizvodnji so devetmesečni rezultati dobri

Prve dni decembra bodo v libojski Keramični industriji vključili v redno proizvodnjo novo peč.

Stara peč v temeljni organizaciji Keramika jim je bila že dolgo trna v peti. Letos so se je lotili in čez dober teden bo proizvodnja v Keramiki spet normalno stekla.

Nova peč zmore za 30 odstotkov več kot prejšnja. Še pomembnejši pa je podatek, da porabi precej manj energije. V keramični tovarni načrtujejo, da bodo z enako količino energije proizvedli za 15 odstotkov več, kot so naredili s staro pečjo. Poleg tega je novo peč možno tudi regulirati, kar jim bo omogočilo še večjo kvaliteto izdelkov.

Za novo pridobitev so v Libojah odšteli petindvajset starih milijard. Za tovarno to ni ravno majhen zalogaj, še zlasti, ker so naložbo plačali iz svojega žepa, brez vsakih kreditov.

Menjava peči je razumljivo ovirala normalno delo, zato so rezultati nekoliko slabši kot lani, a še vedno takšni, da so v Libojah z

Letos so v Libojah namenili za naložbe okrog 35 starih milijard. 25 so jih morali odšteti za novo peč, ostalo sta pobrala plinovod ter dograditev enega oddelka. Prihodnje leto bo po besedah direktorja Franja Tilingerja prišla na vrsto nova oprema. Naročili so že stroje za loščilnico, kasneje bodo obnovili opremo v strugarni. Vse te novosti in izboljšave naj bi pripomogle k petnajstodstotnemu povečanju proizvodnje.

njnimi zadovoljni. Po devetih mesecih namreč dosegajo v tozdu Keramika akumulacijo z indeksom 88,5, v tozdu Grafit pa 98,2. Delavci so v devetih mesecih dosegli naslednje proizvodne rezul-

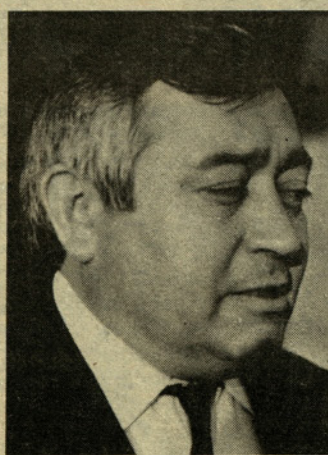
tate: izdelali so preko šest milijonov keramičnih ter več kot osem tisoč grafitnih izdelkov; vsega skupaj okrog 2500 ton. V tujino, in sicer polovico na vzhodna tržišča, polovico pa na zahodna, so odpeljali skoraj 900 ton keramičnih izdelkov. Zanje so dobili skoraj dva in pol milijona dolarjev, kar je po njihovih podatkih kar za 46 odstotkov več kot v istem lanskem obdobju. Tudi na domačem tržišču jih kupci cenijo, saj povpraševanje presega ponudbo. Tega pa ni mar delavcem v državnih organih. V libojski tovarni so namreč morali znižati cene, tako da so do prvega novembra letos prodajali izdelke po cenah, ki so bile le za 20 odstotkov večje kot tiste v zadnjih mesecih lanskega leta. »Ob obstoječi inflaciji,« je dejal direktor Keramične industrije, »so takšne cene povsem nerelne.«

Irena Jelen-Baša

Zadovoljni s poslovnimi razgovori

Tudi ob zadnjem obisku delegacije žalske občine v pobrateni občini Kruševac so tekli pogovori o sodelovanju, ki je bilo doslej uspešno predvsem na kulturnem področju, manj pa na gospodarskem področju. Obisk predstavnikov trgovske organizacije Kruševac-promet v Žalcu pa potrjuje, da se je premaknilo tudi na tem področju. Potem ko so predstavniki združenega dela predstavili svojo dejavnost, so stekli konkretni pogovori o možnostih sodelovanja. O rezultatih pogovorov nam je več povedal predsednik KPO Kruševac-promet Svetozar Grandić. »Ne morem reči, da doslej nismo sodelovali, vendar pa smo ocenili, da so možnosti in potrebe mnogo večje. Prav to pa so pokazali tudi pogovori z

Svetozar Grandić

vašimi predstavniki, ki jih je organiziral vaš izvršni svet. Kot pravimo trgovci, smo zaključili precej poslov. Seveda pa pričakujemo, da se bodo

vaše organizacije držale dogovorov in nam blago tudi pravočasno dostavile. V preteklosti žal ni bilo tako, zaradi izvoza so posamezne organizacije združenega dela zane-marjale domači trg. Pričakujemo pa tudi, da bomo s pomočjo nove zakonodaje o posredništvu, ki je bila tudi ena izmed ovir, uspešneje sodelovali.

Prav zato smo se tudi odločili za takšno obliko dogovarjanja in bodočega sodelovanja. Za naslednje leto že pripravljamo nove dogovore, vaše predstavnike pa smo povabili v Kruševac. Sodelovanje, kakršnega smo začrtali sedaj, bo veliko prispevalo k utrjevanju bratskih vezi pobratenih občin.«

jk

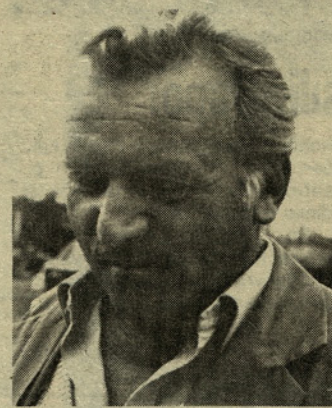

Brez potrebne mehanizacije delavci ne bi mogli opravljati sicer težkega dela. Nakladalec je zanje nepogrešljiv pripomoček pri raztovarjanju in natovarjanju različnih surovin

35 let Surovine

Za čisto okolje in gospodarsko korist

Petintrideset let delavci sestavljene organizacije Surovina opravljajo pomembno družbeno in gospodarsko dejavnost. Tako kot je njim svojstvena skromnost, tako tudi praznujejo visok jubilej. Praznujemo ga predvsem delovno — v bitki za čimboljše poslovne rezultate in z opravljanjem naloge, ki jim jo je naložila družba. »Nismo navajeni, pa tudi sicer se neradi hvalimo,« je pristavil poslovodja žalske enote Karli Gorišek. V poslovni enoti Žalec je zaposlenih osemnajst delavcev, skrbijo pa za zbiranje, odkup in predelavo sekundarnih surovin, med katerimi je največ tekstilnih odpadkov, papirja, barvnih kovin, železa in litine. »Letos načrtujemo, da bomo zbrali in predelali okrog sedem tisoč ton raznih odpadkov. Največ težav nam povzročajo tisti odpadki, ki so pomešani s komunalnimi odpadki, ki jih moramo pred nadaljnjo uporabo odstraniti. To pa nam povzroča precej ne-

Karli Gorišek

potrebne dodatnega dela. Zato želimo, da bi občani bolj upoštevali naša priporočila in nam tako olajšali delo. Komunalni odpadki so za nas namreč neuporabni. Najbrž še marsikdo misli, da smo, kot so nekaj imenovali našo dejavnost, odpad—organizacija za zbiranje vsakršnih odpadkov. Zavedati bi se namreč morali, da skrbimo predvsem za čisto okolje in da opravljaj-

mo pomembno gospodarsko dejavnost. Zbiramo torej tiste surovine, ki jih naše gospodarstvo ponovno uporabi za nove izdelke. V zadnjih letih beležimo velik napredek pri zbiranju starega papirja. Predvidevamo, da bomo letos zbrali 700 ton starega papirja, v akcijah pa so najbolj uspešne in prizadevne osnovne šole. Zato bomo sodelovanje s šolami še okrepili, njihovo delo pa tudi kar najbolj nagradili. V bodoče si želimo več sodelovanja s krajevnimi skupnostmi, še zlasti s komisijami za varstvo okolja, saj bi lahko s skupnimi močmi storili še veliko več. Le dobro organizirane akcije so tudi racionalne in uspešne. Za dosežanje uspešno sodelovanje se zahvaljujem osnovnim šolam, krajevnim skupnostim, organizacijam združenega dela, zasebnim obrtnikom in občanom v žalski in moziški občini, kjer opravljamo naše poslanstvo,« je še dodal Karli Gorišek.

jk

Ugodna prodaja sadnih sadik

V Hmezadovi organizaciji Sadjarstvo Mirošan so letos vzgojili 75 tisoč sadnih sadik: jablan, hrušk, sliv, češenj, višenj, ribeza, lešnikov in breskev. Nekatere vrste sadilnega materiala so pošle že v začetku meseca, kmalu po začetku prodaje, čeprav so za maloprodajo namenili 15 tisoč sadik. Kot pravijo v Sadjarstvu Mirošan, se je letos zelo povečalo povpraševanje po starejših sortah jablan, predvsem zaradi domnevne večje odpornosti proti škodljivcem.

Izvoz sadik je bil letos manjši, predvsem zaradi obnove lastnih nasadov. Tako so letos na tuje tržišče prodali le 22 tisoč sadik, čeprav so se zanje zanimali še drugi kupci. Le-tem niso mogli ugoditi, ker bodo velik del sadilnega materiala potrebovali za svoje nasade. Letos bodo začeli obnavljati petindvajset hektarjev, in tako bodo obnovili večino nasadov, ki so bili poškodovani po lanskem požaru. —mn.

Čistilna naprava poskusno obratuje

Po številnih zapletih je bil konec oktobra le opravljen tehnični pregled čistilne naprave v Kasazah. Tako so ta mesec preizkušali, ali le-ta obratuje skladno s projektom. To so najprej preizkušali kar s čisto vodo, v začetku decembra pa naj bi čistilna naprava začela poskusno obratovati. Dokončanje in obratovanje bo za našo občino vsekakor pomembna pridobitev, saj se bodo v končni fazi vanjo stekale vse odpadne mesta in odpadne vode Mlekarnice v Arji vasi.

—mn

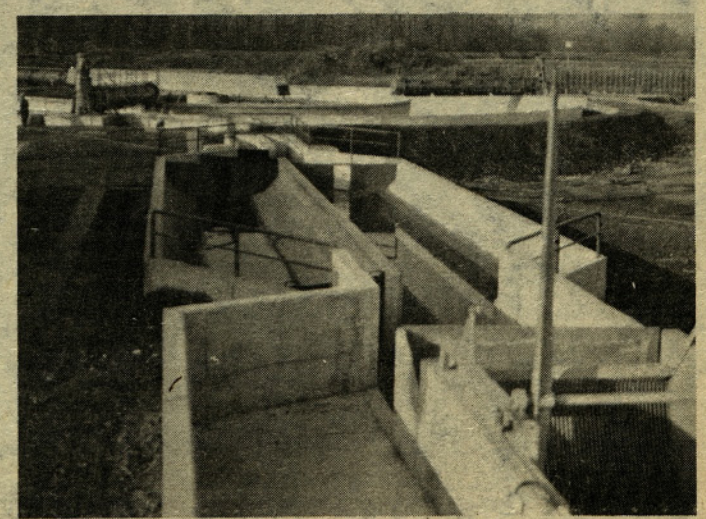

Foto: L. K.

Po poteh NOB v Savinjski dolini

Preteklosti vso pozornost

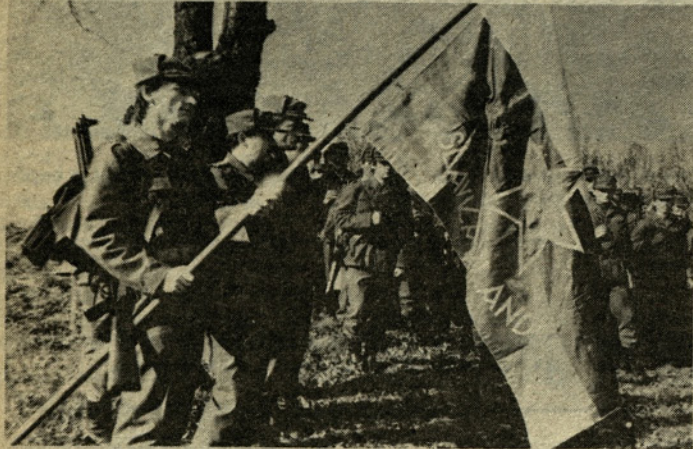
Pri občinskem svetu ZSS že več let deluje odbor za tradicije delavskega gibanja. Njegova glavna naloga je zbiranje gradiva o predvojnem delavskem gibanju in o povojnem razvoju. Na zadnji seji so ugotovili, da bi bilo v okviru maticne knjižnice nujno urediti tako imenovano domoznansko

knjižnico, v kateri bi zbirali razna glasila krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela in šol ter razne druge publikacije, ki bi lahko služile našim kasnejšim rodovom za spoznavanje naše sedanjosti. Omogočiti jim je treba, da bodo imeli kar največ gradiva na primernem mestu, ki se ga bodo

lahko posluževali, da ne bo tako, kot je sedaj, ko zaradi pomanjkanja gradiva vse preradi pozabljam na nekatere dogodke in ljudi.

Dogovorili so se, da ustanovijo aktiv sindikalnih funkcionarjev — veteranov, v letu 1987 pa bo treba v prvi vrsti osvetliti vlogo sindikata v času obnove domovine, 50-letnice KPS ter izgradnje ceste Celje—Sempeter in udarniško delo takoj po vojni. Načrtujejo tudi več srečanj z brigadirji veterani.

V analizi objavljenih prispevkov o delavskem gibanju in povojnem razvoju ugotavljajo in izkajajo priznanje uredništvu Savinjskega občana za posluh pri objavljanju tovrstnega gradiva. Delovnim organizacijam pa predlagajo, da bi ob proslavljanju raznih jubilejev posvetile večjo pozornost ne le tehnološkemu razvoju, naj tudi pogosteje sežejo po osvetljevanju svojih začetkov in o položaju delavcev v njih.

Bojan Lenart je prevzel prapor I. Savinjskega bataljona

Pohod ob spomenikih NOB

Krajevna skupnost, krajevna konferenca SZDL in Planinsko društvo Zabukovica so ob dnevu OZN in dnevu miru pripravili pohod ob spomenikih NOB. To je bil že štirinajsti pohod po vrsti, ki ga izmenoma jeseni ali pomladi organizira PD Zabukovica. Pri osrednjem spomeniku v Migojnicah so pripravili umetniški program, v katerem so sodelovali pevski zbor Svobode Griž, učenci osnovne šole Nade Cilenšek in godba na pihala iz Zabukovice.

Navzoči so počastili spomin na 144 žrtev, med njimi je 72 borcev, 35 talcev in 37 taboriščnikov, kar je brez dvoma velik krvni davek za območje Griž, če ga primerjamo s podatkom, da je bilo v celi občini 988 žrtev.

Pohodna kolona se je poklonila tudi žrtvam eksplozije iz leta 1946, ko je v boju za večji kos premoga, ki ga je porušena domovina nujno potrebovala, omahnilo v smrt 17 rudarjev.

Korak pohodnikov je postal tudi pri spomeniku I. Štajerskega bataljona, pred Goriškovo domačijo, kjer je o delu kurirjev spregovoril Karel Podvršnik-Živko. Pri Gustlovi domačiji je Angelca Drolc predstavila vse gorje okupacije, ki ga je preživela v tem času tukaj. Nemci so ji požgali dom.

Spregovorila je o svojem sedemletnem bratu, ki je materi obljubil, da ne bo izdal partizanov, in res jih ni. Dejal ji je: »Ne bom jokal, pa tudi izdal ne bom!« Mladoletno sestro so Nemci odgnali v gozd in jo zasiljevali, vendar je otrok molčal. Takoj po osvoboditvi so šolarji naredili verigo iz doline visoko pod Hom, kjer leži ta domačija, in si podajali opeko za obnovo domačije.

Pohodniki so sklenili pohod na Homu, kjer je vsak udeleženec prejel spominsko skodelico Keramične industrije iz Liboj.

F. J.

Franc Udovič-Florjan

V začetku novembra smo se poslovili od tragično premrlega prvoborca in nosilca partizanske spomenice 1941 Franca Udoviča-Florjana. Po končanih letnih delih bi sedaj lahko z družino lažje živeli na kmetiji. Toda delovna vnema in skrb za družino mu nista dali miru. V 71 letu je na poti k hčeri v Laško klonil v smrt. Za njim pa so ostala družina in jesenska polja, ki bodo spomladl zelenela brez njega.

Florjan, kakor so ga klicali soborci, se je rodil kot kmečki sin v Senožeti pri Doljskem. Po končani šoli je ostal doma na kmetiji in se trdo prebijal skozi svojo mladost. Družina je bila napredno usmerjena in se je že v predvojnem obdobju borila za znošnejše pogoje kmečkega življa.

Leta 1941 — po okupaciji je Florjan z bratom odšel v partizane, kjer je preko Save prevažal partizane, kurirje, hrano, zdravila in dragoceno pošto s Štajerske na Dolenjsko in obratno preko Štajerske na Koroško. V sušnem obdobju je vodil kolone preko Save peš, kar je bilo sicer zelo redko. Pogosto je moral začeti s prevozi zvečer, končal pa je šele proti jutru, ko ga ni več krila tema noči. Florjan si je organiziral dobro obveščevalno službo na obeh bregovih Save in tako sovražniku onemogočil, da bi kdaj padel v njihove roke. Tudi Sava je bila polna nevarnosti in pasti in le njen dober poznavalec jo je lahko krotil. Delo brodnika je opravljal vse do konca 1943.

ko je odšel v Savinjsko dolino kot komandir kurirske postaja TV 32, katere kurirji so imeli nalogo vzdrževati zveze preko doline.

Po osvoboditvi je ostal še nekaj časa v varnostni službi, nato pa se je v celoti posvetil zemlji.

Za svoje aktivno delo v partizanih je bil odlikovan s spomenico 1941 in z vrsto ostalih visokih odlikovanj, ki so odraz njegovega velikega prispevka v boju za osvoboditev naše domovine.

Njegova življenjska pot je bila težka, polna odrekaj in revolucionarnega zanosa. Življenjske sile so mu izčrpavali medvojni napori in tudi aktivna izgradnja po osvoboditvi, za kar se mu združenje borcev NOV občine Žalec in krajevna organizacija ZB Sempeter iskreno zahvaljuje.

A. K.

Ponosno bodo nosili prapor

Na mestu, kjer je bila formirana 24. 7. 1941 I. Savinjska četa, so v teh dneh pripadniki enote teritorialne obrambe pod poveljstvom Zvoneta Hribernika slovesno prevzeli prapor I. Savinjskega bataljona. Na priložnostni slovesnosti je o borbeni poti tega bataljona spregovoril prvoborec Anton Kotnik in poudaril, da je ponos

nositi prapor junaške enote, kakršen je bil I. Savinjski bataljon, posebno še v miru, in z njegovo tradicijo ohranjati mir.

Po zaključni slovesnosti je enota nadaljevala s programom dvodnevne urjenja, ki je bilo v sklopu rednega usposabljanja.

L. Korber

NAŠA KS IN TOZD V OBRAMBNIH PRIPRAVAH

2

V prejšnji številki smo se seznanili s področji dela v TOZD in KS, tokrat pa pogejmo neposredno obliko delovanja delovnih ljudi in občanov v sistemu SLO in DS.

V naši družbi poznamo dve neposredni zadolžitvi — razporeditvi delovnih ljudi in občanov v sile SLO in DS, in sicer: **vojaško in delovno dolžnost.**

Vojaška dolžnost

Neposredne priprave KS in TOZD se prično z nabornimi obveznostmi: pri spoznavanju nabornikov, z njihovimi nagnjenji in hobiji, da bi lažje določile ustrezno vojaško-evidenčno specialnost posameznemu naborniku, ki bo to dolžnost nato opravljal do šestdesetega leta starosti, ko mine vojaška obveznost. V temeljnih okoljih je treba ugotoviti primernost vojaško-evidenčne specialnosti, saj obveznik nabornik, ki je po poklicu kuhar, na primer ne more opravljati v oboroženih silah dolžnosti kovača. K oceni

veliko prispeva tudi zdravstveno stanje obveznika nabornika. Ko obveznik nabornik dopolni starost 18 let, pristopi po predhodnih kadrovskih postopkih in opravilih k naboru, s sprejemom vojaške knjižice pa postane vojaški obveznik. V svoji vojaško-evidenčni specialnosti se v JLA

izpopolnjuje dvanajst mesecev, kolikor traja vojaški rok, usposablja pa se za opravljanje oz. izvajanje specialnosti, ki mu je bila določena na naboru.

Po poteku usposabljanja v JLA je razporejen v rezervni sestav oboroženih sil, ki sestojijo iz JLA in teritorialne

obrambe. V oboroženih silah opravlja svojo dolžnost skladno s potrebami do dopoljnega šestdesetega leta starosti. V glavnem vojaško obveznost opravljajo moški, ženske pa se lahko vključijo v oborožene sile prostovoljno. Takrat postanejo vojaške obveznice in opravljajo dolžnost enako kot moški, dokler ne izpolnijo 55 let starosti. V morebitni vojni družba pripadnikom oboroženih sil v celoti zagotavlja existenco.

Pred skorajšnjim praznikom — dnevom JLA — 22. decembrom — iskrene čestitke vsem pripadnikom oboroženih sil.

Delovna dolžnost

Vse družbe na svetu, tudi naša, temelje na družbeno-ekonomskih odnosih, v katerih delovni ljudje in občani opravljamo aktivnosti, s katerimi pridobivamo dohodek za zadovoljevanje osebnih in družbenih potreb. To pa je osnova za našo delovno dolžnost v sistemu SLO in DS. Družba se pripravila na dolgotrajno vojno in tudi v njej bo potrebno zadovoljevati osebne in družbene potrebe, in to z združevanjem dela in sredstev v dejavnostih, ki jih opravljamo tudi v miru. Tako bomo na primer tudi v vojni nosili nogavice, izdelane v tovarni nogavic, pili bomo mleko, zbrano pri kooperantih in predelano v mlekarni Arja vas.

Seveda pa je potrebno vedeti, da v najtežjih pogojih agresije obseg dela ne bo manjši, bo pa pomanjkanje delovnih obveznikov zaradi odhoda v oborožene sile, zaradi žrtev in podobnega in bo težje zagotoviti pogoje za enostavno in razširjeno reprodukcijo kot v času miru.

Delovno dolžnost opravljajo vsi občani skladno s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz delovnih razmerij.

Iz delovne dolžnosti pa izhaja še cela vrsta aktivnosti, ki jih bomo delovni ljudje in občani morali opravljati poleg

dolžnosti, izhajajočih iz delovne obveznosti. Takšna dolžnost je tudi **delovanje v civilni zaščiti.**

Civilna zaščita je del splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in se organizira v vseh bivalnih in delovnih okoljih kot najširša oblika priprav in udeležbe delovnih ljudi in občanov za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih dobrin ob vojnih akcijah, ob naravnih nesrečah ter za izvajanje drugih samozaščitnih nalog. CZ je organizirana preko enot štabov, deluje pa preko ukrepov civilne zaščite. V naši občini imamo v enote in štabe civilne zaščite vključenih približno 15 odstotkov prebivalcev, kar nas uvršča v republiško poprečje. Ljudi v enotah in štabih usposabljam v jih

opremljamo s sredstvi in opremo za izvajanje osnovnih nalog.

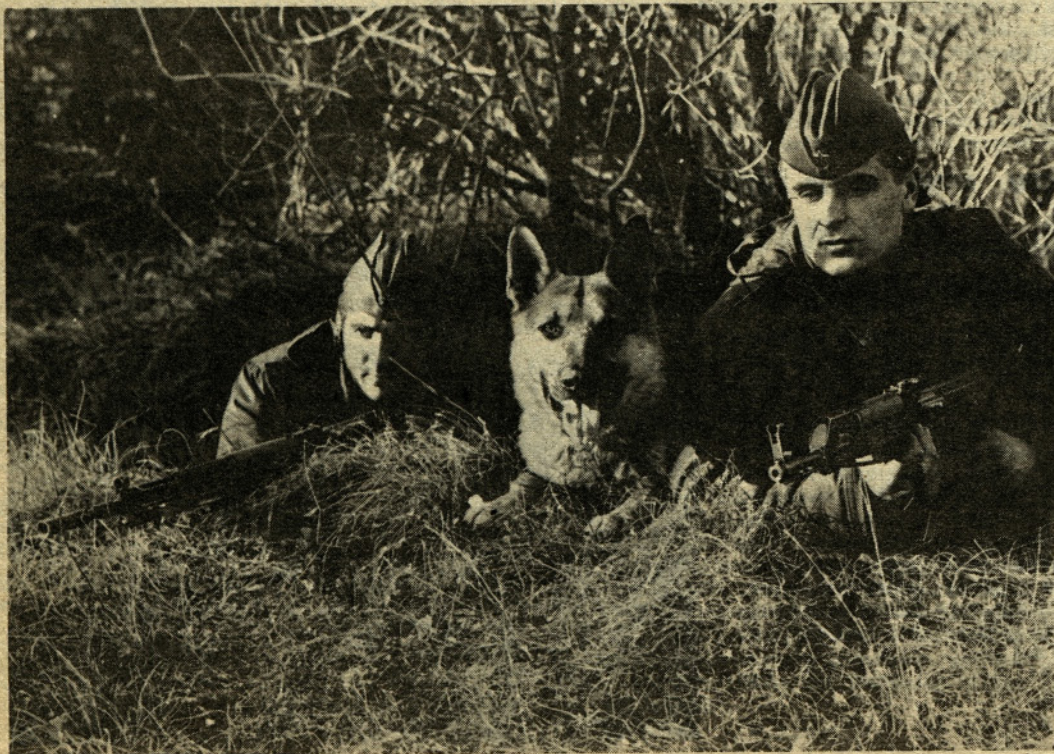
Med ukrepe in aktivnosti civilne zaščite sodijo:

- zaščita in reševanje ob rušenjih
- zaščita in reševanje ob požarih
- prva medicinska pomoč
- radiacijska, kemijska in biološka zaščita

Vseh ukrepov je trinajst, seveda pa lahko vsaka sredina deluje tudi preko dodatnih ukrepov, ki so posledica specifične ocene ogroženosti posamezne temeljne sredine.

Prihodnjic pa nekaj več o obveznostih, ki izhajajo iz delovnih obveznosti, in o tem, kako se na te naloge pripravljamo.

H. Krajnc

Turizem smo ljudje

Odličja turistične zveze Žalcu in Polzeli

Sklepna slovesnost letošnjega, po vrsti že osemnajstega — tradicionalnega tekmovanja slovenskih turističnih krajev je bila pred dnevi v Žalcu. Žalec je letos že drugič zapored ocenjen za najlepše urejen kraj v skupini izletniških in tranzitnih krajev, Polzela pa se lahko pohvali z drugim mestom v skupini manjših turističnih krajev, to je tistih, v katerem so

štete vasice brez prenočitvenih zmogljivosti in ki se šele uveljavljajo v turistični dejavnosti.

Letos je Turistična zveza Slovenije izvedla akcijo s pomočjo 232 turističnih društev in 21 območnih turističnih zvez. Gesli pa sta bili »Slovenija — moja dežela« in »Turizem smo ljudje«. Tekmovanje je potekalo v štirih skupinah, v finalu pa se je pomerili 27 krajev.

Na slovesnosti v Kulturnem domu, kjer se je zbralo kar veliko obiskovalcev, je v imenu KS Žalec spregovoril predsednik sveta KS Janez Kroflič, v imenu Turistične zveze Slovenije pa predsednica komiteja za varstvo okolja

Zvonka Knežević, ki je poudarila, da ima akcija iz leta v leto večji pomen in se s tem tudi urejenost krajev izboljšuje. Priznanja je na slovesnosti v Žalcu podelil častni predsednik Turistične zveze Slovenije Leopold Krese, v kulturno-umetniškem programu pa so nastopili učenci nagrajenih krajev Žalca in Polzele, mladinski pihalni orkester iz Žalca, dekliški pevski zbor Žalec in kvintet Lastovka s Polzele. V ostalih skupinah so prvo mesto osvojili Bled pri večjih turističnih krajih, pri manjših pa Kočna pri Zgornji Polskavi, Kranjska gora pa v drugi skupini turističnih krajev.

Tekst in foto: TONE TAVČAR

Obrazložitvi TZS

»Kot postaven, urejen, prešerno razposajen mladenič deluje Žalec, če mu vdahnemo posebjeno podobo. Že drugič zaporedje je prekosil vse tekmece v svoji disciplini, poskrbel za rože in zelenice, za kulturne vrednote vseh vrst in prireditve, za gostinsko ponudbo in trgovske stroje, za zunanji videz zgradb, za varnost in obveščenost v prometu in za prijetno počutje gostov med domačini.«

»Na mladih svet stoji! Ta avtoritativna izkušnja naših prednikov velja na Polzeli še posebno. Mladi po letih in mladi po srcu so vzeli turizem zares, razgibali kraj in krajane, pripravili turistični vodnik, polepsali obcestja, uredili okolja, stresili na plan nekaj izvirnih idej, zročili hmeljevo kobulo z lastovko in na račun svoje prizadevnosti pospravili kar lepo število območnih, republiških in zveznih priznanj.«

Častni predsednik Turistične zveze Slovenije Leopold Krese podeljuje odličje Srečku Mehu, predsedniku TD Zalec

Medalje hotelu Prebold

Na vsakoletnem gostinsko-turističnem zboru Slovenije, ki je bil tokrat na Bledu, se je zboru udeležila tudi tekmovalna ekipa hotela Prebold. V močni konkurenci šestindvajsetih ekip iz vse Slovenije je tokrat ekipa Prebolda, ki jo je uspešno vodil upravnik hotela Franc Serdoner, dosegla odlično tretje mesto in s tem osvojila bronasto medaljo. Ekipo so sestavljali kuhar, slaščičar, natakak in barman.

Posebno pa je treba poudariti uspeh Slavice Ocvirk, ki je v kategoriji »natakak« s svojim domiselnim pogrinjkom svečanega kosila ob poroki hmeljske princese vzbudila pozornost strokovne komisije, ki ji je enoglasno dodelila srebrno medaljo. Prav tako uspešen pa je bil v kategoriji barmanov s svojim cocktailom Jože Ocvirk, za katerega je prejel srebrno odličje, ki bo krasilo njegovo bogato zbirko osvojenih na-

Slavica Ocvirk pri delu

Ohranjajo sloves dobre kuhinje

V restavraciji Slovan Vransko strežejo od jutra do večera pristne domače jedi, kot so fižol, zelje, pečeniče in žganci. Sloves dobre kuhinje v tem gostišču je star že več desetletij, odkar je kraj postal sodobno »furmansko« postajališče. Vsak dan se tam ustavi nad sto avtobusov in potniki se lahko v tej restavraciji odježajo in najedo. Ti postanki niso dolgi in pri Slovanu so temu prilagodili način strežbe. Še posebej hitro, v eni do dveh minutah, postrežejo šoferje. Hitrost torej, ki je nismo vajeni v večini gostinskih lokalov.

Dobrih petnajst let je Slovan že enota Hmezadove organizacije Gostinstvo — turizem Žalec. Pred desetimi meseci je vodstvo enote prevzela Jožica Vitanc, dolgoletna gostinska delavka. Prizadeva si, da bi se tradicija dobre domače kuhinje nadaljevala, saj se zanjo vse bolj zanimajo tudi poslovni gostje. Letos so nekajkrat poskrbeli tudi za posebno ponudbo, ki je bila najbolj namenjena krajanom.

To so bili sobotni večeri in prireditve Raj pod lipo. Kot je povedala Jožica, se gostinci niso izkazali s peko čevapčičev. Gostom so postregli z domačimi jedmi: potico, flancati, kračo in pečenicami. Posebno so bile predstave Martina Krpana, Krjavlja, ki so

Jožica Vitanc

jih prikazali člani igralske skupine iz Ljubljane. »Mislim, da je prireditev uspešna in jo bomo prihodnje leto zopet pripravili. Veliko tovrstnih novosti pa ne moremo objubiljati, kajti na Vranskem imamo zelo aktivno Turistično društvo. Veliko sprememb se obeta petindvajsetim delavcem Slovana že konec letošnjega novembra. Na Vranskem bodo odprli novo avtobusno postajališče, ki bo poslej na južni strani restavracije. Jožica

Vitanc je o tem povedala naslednje: »Prav gotovo se bo zmanjšalo število gostov v restavraciji. Potniki bodo imeli do nas precej daleč. Seveda smo pripravili vse, da bodo lahko prihajali v stavbo tudi z južne strani. Rešiti smo morali kopico problemov, saj so v tem delu pomožni prostori gostišča. V ureditev smo vložili deset milijonov dinarjev in pri tem nismo namenili niti dinarja za našo dejavnost.«

Tem spremembam se bodo morali delavci Slovana čimprej prilagoditi. Kot je povedala Jožica, bodo še letos začeli zbirati vso potrebno dokumentacijo za gradnjo restavracije tik ob avtobusnem postajališču.

»Vsekakor bi morali začeti delati že spomladi. To naj bi bila gostišče s petdesetimi sedeži. Obdržali bomo klasičen način strežbe, samopostrežne restavracije so za večino ljudi neprivlačne. Veliko bolje je, da gost dobi jed na mizo in naši delavci so vajeni, da potnike avtobusov še posebej hitro postrežejo,« je pripovedovala Jožica.

Temeljite obnove pa bi bila potrebna tudi celotna stavba Slovana Vransko. Tako bodo lahko gostom nudili dobre gostinske usluge in ohranili sloves savinjskega furmanskega postajališča. MN

Kaj pa naša turistična zveza?

V začetku leta smo v naši občini ustanovili Turistično zvezo. Z njo naj bi povežali in spodbujali delo turističnih in hortikulturnih društev oziroma vse tiste dejavnike, ki skrbijo za lepši izgled krajev in s tem tudi občine. Po vzoru Turistične zveze Slovenije smo za spodbudo sprejeli slogan Savinjska — moja dolina. Sedaj ko se leto izteka, lahko ugotovimo, da smo na tem področju dosegli pomemben napredek, o čemer pričajo tudi številna priznanja. Turistični društvi Žalec in Polzela se ponašata s priznanji Turistične zveze Slovenije. Prireditve Žalska noč, Festival večno zelenih melodij, Srečanje slovenskih citrarjev, Pomlad v

Peklu in druge so se uveljavile preko naših meja. Hmeljarski praznik je med temi najstarejši. In kdo so organizatorji vseh teh in še mnogih prireditev in akcij? Predvsem so to številni krajanje, ki razumejo turistično gostinsko dejavnost v najširšem pomenu. Njim dajemo javno priznanje predvsem z besedo, saj jih različna družbena priznanja še vse preveč obidejo. Zato najbrž ni odveč pobuda naši turistični zvezi, da razmisli o obliki priznanja, ki bo hkrati nagrada in spodbuda. Turistični nagelj in bodeča neža v takšni ali drugačni obliki bi lahko uvedla tudi naša Turistična zveza, saj je tudi to njeno poslanstvo. jk

Dnevi dalmatinske kuhinje

Delavci sestavljene organizacije Brodosplit iz Splita že nekaj let preživljajo letni oddih v Preboldu. Vsako leto jih prihaja več, letos jih je prišlo kar 450, kar očitno kaže na to, da so s preživljanjem

je tudi, da so bili zadovoljni številni obiskovalci, zato bomo še radi prišli v vaš in naš Prebold, kot radi rečejo naši delavci,« je dejal Ivo Mašković, predsednik konference sindikata SOZD Brodosplit.

Resnično je lahko marsikomu žal, da ni okusil dobrih dalmatinskih jedi, ki jih je pripravil Stipe Kovačić in postregel Ante Brnić. Večere dalmatinske kuhinje pa so obogatili člani kvinteta Lastovka s Polzele, ki so z dalmatinsko pesmijo pričarali prijetno in nevskadanje razpoloženje v hotelu Prebold. Vodja hotela Franc Serdoner pravi, da bodo nekatere dalmatinske jedi sedaj redno nudili, dneve dalmatinske kuhinje pa bodo pripravljali vsako leto.

jk

Ante Brnić: V Preboldu smo se odlično počutili, goste pa je zelo zanimalo, kako se pripravljajo jedi, ki smo jim jih ponudili

Ivo Mašković

letnega dopusta v Preboldu zadovoljni. »Naši delavci radi prihajajo v Prebold, saj so tudi zelo dobri pogoji za oddih. Še posebej so zadovoljni z osebjem hotela, saj so z našimi delavci skovali trdne prijateljske in lahko rečem tudi bratske vezi. Naravne lepote, bogata kulturna dediščina, športni objekti, ki nudijo možnost aktivnega odmora, in še marsikaj privablja naše delavce. Zato smo se dogovorili za sodelovanje tudi v prihodnje. Sicer pa želimo ponovno okrepiti gospodarsko sodelovanje s Hmezadom, zlasti na področju preskrbe. Dnevi dalmatinske kuhinje, s katero smo želeli obogatiti gostinsko ponudbo preboldskega hotela, so uspeli, še več pa pomenijo vzpostavljeni dobri odnosi in stiki med našimi in vašimi delavci. Pomembno pa

Stipe Kovačić in Stanko Sedmink sta pripravila ribje jedi na različne načine, vse pa so bile zelo okusne

Obnovili so železniško postajo

Zadnje tedne dobivajo stavbe na žalski železniški postaji povsem novo podobo. Obnavljajo namreč celoten zunanji videz postaje. Pri obnavljanju so morali upoštevati zahteve delavcev Zavoda za spomeniško varstvo. Za vsa opravljena dela bodo po sedanjih predračunih odšteli šeststo starih milijonov din.

(Foto: J. Kroflič)

ŠPORTNI NOVINARJI V ŽALCU

V hotelu Golding Rubin v Žalcu so se minulo soboto zbrali slovenski športni novinarji na rednem letnem občnem zboru. Zbralo se jih je kakih šestdeset in najprej so poslušali poročilo dosedanjega predsednika združenja Francija Pavšerja in predsednike številnih komisij. Po poročilih so v razpravi, v kateri sta med drugim

sodelovala tudi predsednik TKS Slovenije Andrej Bervar in predsednik Zveze telesno-kulturnih organizacij Slovenije Ivo Zorčič, na predlog izvršnega odbora za novega predsednika izbrali Staneta Trbovca, urednika Teleksa, sicer pa znanega športnega novinarja Dela. Redni občni zbor je med drugim na začetku pozdravil

tudi predsednik skupščine občine Žalec Ludvik Semprimožnik; Adi Arzenšek pa je dosedanjemu predsedniku Franciju Pavšerju izročil eno najnovejših svojih del. Zbor je med drugim sprejel tudi sklep, da bo letošnja proglašenje najboljših športnikov Slovenije 22. decembra v Žalcu.

TONE TAVČAR

Športni novinarji so bili s pogoji dela v Žalcu zelo zadovoljni

Petrovški 80-letnik

Se nisi zavedal, kaj boš postal, se s pevci se družil in tak si ostal.

Eno si željo v srcu imel, izučit se za čevljarja, bit mojster hotel

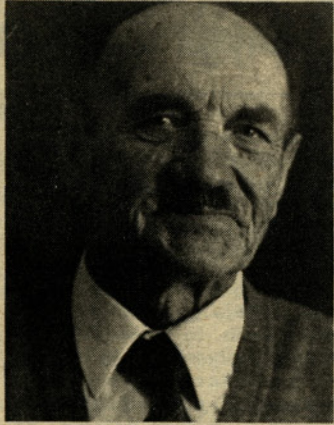
Le malokdo je bil deležen toliko pozornosti ob življenjskem jubileju, da bi mu zanj sokrajan skoval celo pesmico. Osemdesetletnik Franc Klinc iz Petrovč je bil! Pa ne zato, ker bi to obešal na velik zvon, temveč ker ni v kraju organizacije ali društva, v katerem Franc ne bi delal. Še pri osemdesetih se marsikdo rad obrne k njemu po svet. Ja, v Petrovčah pa tudi pozna slednji kot, saj tam živi celih osemdeset let.

»Šest dni sem bil star, ko sem prišel v Petrovče. Rodil sem se namreč v Vinski gori,« mi je razložil Franc, ki ga smisel za humor še vedno ni zapustil. Še vedno je postaven možak, v obraz pa so se mu zarezale brazde življenja. Lahko rečem, da osem križev ni izmalčilo njegovega bistrega duha in tudi zato je še posebej prijeten sogovornik. Ko sva kramljala o njegovem življenju, je ob pripovedovanju vedno povedal kaj veselega. Najraje se spominja čevljarje delavnice, pa gasilcev, pevcev... Še kot bosopet fante si je Franc nadvse želel postati oblikovalec kovin. Ta želja se ni izpolnila.

»Oče je bil železničar, zaslužek slab in zato sem moral čimprej do poklica. Tako sem postal čevljarški vajenec, kasneje pomočnik in v začetku tridesetih mojster,« se je spominjal.

Dela je bilo dovolj in preveč vse do prvih povojnih let. Leta osemštirideset ni mogel dobiti materiala.

»Pristati sem moral, da sem se združil v družbeni sektor. Potem material ni bil več vprašanje, bilo ga je, kolikor sem ga hotel. No ja,

Franc Klinc

malo so me grabili, ker sem imel preveč pomočnikov,« je hudomušno vlekli spomine na dan.

Vojno je Franc preživel na svojstven način. Najprej se je moral premeteno skrivati nemški vojski, ki ga je preganjala. Toda Franc se je znal obrniti po diplomatsko, vojaki pa so tudi odkrili, da je dobro imeti čevljarja.

Takole je pripovedoval: »Vojaki so imeli dovolj materiala za čevlje. Prinesli so ga za dva para, jaz sem jim naredil samo par. Drugega sem naredil za partizane.« Ob tem se mu oči ponosno zaiskrijo. In doda: »S partizani sem imel vezo že leta dvainštirideset. Ženske, ki so hodile v trgovino po živila, so zmeraj odnesele še čevlje zanje.«

Koliko jih je bilo, ne ve. Zaveda pa se, da brez iznajdljivosti ne bi šlo. Takole pravi: »Diplomat sem moral biti. Tudi takrat, ko so imeli Nemci volitve. Prišel sem pet minut prepozno. Videli so me tam, kaj so volili, pa še danes ne vem.«

Od vojnih dni sva se vrnila še deset let v preteklost. Trideseta leta so bila začetek Francovega

delovanje v organizacijah in društvih. Takrat se je pridružil gasilcem v Drešnji vasi, Petrovčani takrat svojih še niso imeli. Njegova društvena dejavnost pa se je po vojni tako razmahnila, da bi bil spisek vseh predolg. Zelo kratek bi bil tisti, ki bi našteval, kje vse Franca ni bilo poleg.

Tako so leta 1945 ustanovili Gasilsko društvo v Petrovčah, bil je njegov ustanovni član in kasneje tudi občinske gasilske zveze. Današnje dni je med gasilci veterani, toda še vedno je med prvimi, kadar je treba gasiti.

O svoji dejavnosti je takole pripovedoval: »Nekaj časa sem bil jezen, ker mi niso dovolili imeti delavnice. Tod ni šlo drugače. Bil sem tudi predsednik pritožbene komisije, dnevno smo rešili okoli 120 pritožb. Delo je bilo brezplačno in se je zavleklo tudi pozno v noč.«

Poleg resnih in zahtevnih nalog si je med dejavnostmi našel tudi takšne, ki so mu bile za razvedrilo. Slovenska pesem mu je bila vedno pri srcu in rad je pritegnil zraven, kjerkoli se je pelo. Prav zato se je znašel med ustanovitelji pevskega zbora v Petrovčah.

»Današnje dni ne pojem več, rad poslušam in kritiziram, če slišim, da kdo napačno poje. Na pevski zbor imam še posebej lepe spomine. Šli smo na Bled, ob sedmih zjutraj smo zapeli pred hotelom. Tako so bili navdušeni, da smo tisti dan kar zastoj živeli.«

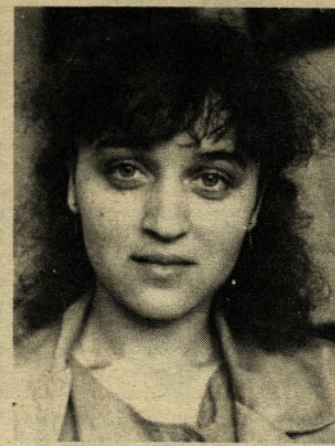
Pri osemdesetih ga v krajevni skupnosti niso pustili v pokoj, še vedno ima nekaj zadolžitev.

»Dela je res dovolj, toda zdravje mi včasih že nagaja. K zdravniku raje ne grem, saj bo rekel, da je pri teh letih že možna bolezen,« se je prešerno nasmejal petrovški osemdesetletnik.

Marjana M. Natek

Nismo rojeni, da bi prazno živeli

»Všeč mi je Slovenija in ljudje okrog mene,« pravi Rajka Nedić, sicer doma iz Maglaja v republici Bosni in Hercegovini. Končala je srednjo medicinsko šolo, ker pa v domačem kraju ni našla zaposlitve, jo je pot zanesla v Slovenijo, točneje v Prebold, kjer je dobila zaposlitev. Dela v obratu šivanja pletenin. Že štiri leta so minila od tistih prvih dni, ko je bila na priučevanju in sedla prvič za šivalni stroj. Tudi slovenščina ji ne dela težav, zato se je povsem vklopila v življenje kraja in prav zato jo imajo ljudje radi in jo spoštujejo kot marljivo dekle. Aktivno dela v gasilskem društvu, kjer je postala gasilski častnik, udeležuje se na športnem področju, marsikateriga fanta je že naučila igrati namizni tenis, rada kvačka, plete, pa tudi polko zapleše z domačimi fanti. Rajka je za Savinjski občan tudi zapisala nekaj svojih pogledov na vsakdanje življenje.

Rajka Nedić

Zapisala je: Ljudje nismo rojeni le za to, da bi prazno živeli, ampak predvsem za to, da bi v svojem življenju kaj dosegli in napravili. To se da doseči na več načinov, med drugim tudi tako, da se preselimo v drug kraj in na tak način spoznamo nove ljudi ter njihove navade.

Na podoben način se je pričelo moje življenje v bloku stanovanj Tekstilne tovarne v Preboldu. Na začetku je vse skupaj izgledalo nenavadno, saj smo prišli iz razli-

omogoča, samo voljo moraš imeti, pa lahko uspeš.

V našem bloku smo dosegli marsikaj: ustanovili smo mladinsko organizacijo, ki je bila na začetku resnično aktivna. Potem smo se počasi razšli, ker se je večina prvotnih stanovalcev, razen mene, odselila predvsem zaradi tega, ker so si ustvarili lasten dom in družino. Kljub temu sem želela še naprej ostati aktivna na področju športa, gasilstva, saj je zame zelo pomembno, da pripomorem tudi na teh področjih k uspehu naše tovarne. Prav tako sem članica CZ in udeleženka občinskega tekmovanja v nujenju prve medicinske pomoči. Vse te aktivnosti ne navajam zaradi sebe, ampak kot primer, kaj lahko doseže vsakdo, ki ima voljo in željo.

Na koncu svetujem vsem novim generacijam, naj se ne ustrašijo novega okolja in ljudi, saj to ni nič strašnega, le ljudem se moraš znati približati.

Vsak začetek je težak, vendar na koncu ugotovimo, da lahko z malo volje in truda premagamo vse začetne težave in spoznamo, kako enostavno je pravzaprav to.

Vse tiste, ki želijo biti aktivni, vabim, da se nam pridružijo, saj bomo z združenimi močmi lahko dosegli še več.

Tako razmišlja Rajka. Želimo ji še mnogo prijetnih trenutkov v sredini, v kateri prebiva. L. Korber

IVAN KRAGL ZLATAR-JUVELIR

Žalec, Šlandrov trg 39

Odkup lomljenega zlata po najvišjih cenah.
Izdelava poročnih prstanov po naročilu.
V decembru tradicionalni 10 %-ni
NOVOLETNI POPUST.

Za obisk se priporočamo.

40

vsak dan kaj novega

v veleblagovnici **nama** Žalec in PE Levec

UGODEN PREDPRAZNIČNI NAKUP

- konditorskih izdelkov
- vložene zelenjave in sadja
- nekaterih pijač...

nama čestita vsem občanom za 29. november!

KERAMIČNA
INDUSTRIJA
LIBOJE

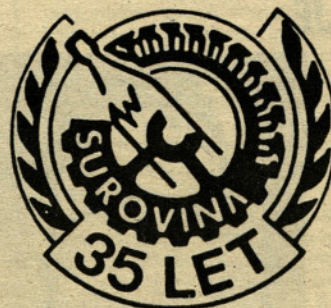
Vsem delovnim ljudem
in občanom
čestitamo za dan republike
— 29. november

OBRITNO ZDRUŽENJE ŽALEC

Za dan
republike —
29. november

čestitamo
vsem delovnim
ljudem in občanom

surovina

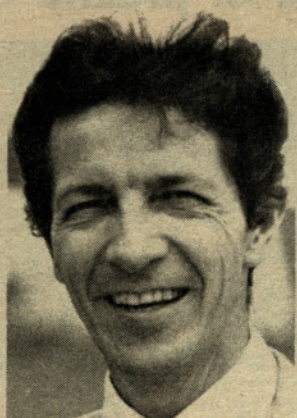
Maribor TOZD Celje
PE: Žalec

Za dan republike
— 29. november
čestitamo vsem
delovnim ljudem in
občanom

Zoran Kovač

Kakor da bi slutil, da se bo njegovo življenje kmalu izteklo, je bil vsak njegov dan stkan iz ljubezni do življenja in volje do dela. Zato smo upali, da bo s svojo nezlomljivo voljo premagal tudi zahrbtno bolezen. Onemeli smo, da je dan po njegovem izpolnjenem štirinajsetem letu življenja počila njegova zadnja struna. Ustavila je dirigentsko palico, s katero je Zoran ustvarjal glasbeno umetnost in kulturo polnih štirinajset let.

Septembra leta 1962 je prišel v Žalec glasbenik, tovariš, pedagog in kulturni delavec — poln energije in načrtov. Že čez dva meseca je prevzel odgovorno dolžnost ravnatelja glasbene šole Risto Savin Žalec in jo nadvse uspešno opravljal vse do zadnjega diha. Začel je iz nič. Imel pa je neizmerno voljo, znanje in sposobnosti. Z novo glasbeno šolo je postavil temelje, ki jih je nadzidal s kadri in z glasbo. Zgradil je hram glas-

bene učenosti, ki je postal njegov drugi dom. Glasba je pod to streho združila številne generacije mladih in mnogi od njih so postali njegovi kolegi in pedagoški delavci. Iskanje novega je rodilo veliko družino mladih, ki se je povezala v mladinski pihalni orkester. Le nekaj mesecev je bilo potrebnih in začela se je strma pot napredka mladinskega pihalnega orkestra. Pred njim je vedno ponosno in srečno

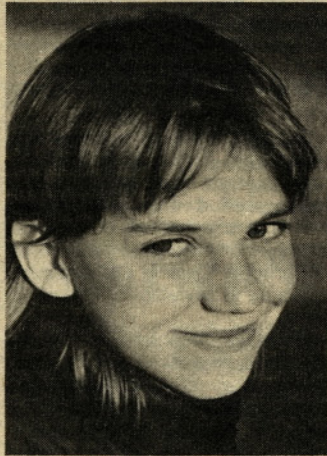
stal dirigent Zoran Kovač, saj ni bil samo dirigent ampak tudi vzgojitelj, mnogim je bil drugi oče, vsi skupaj pa so snovali trden in povezan kolektiv.

Mnogo prerano je omahnila njegova dirigentska palica, bogato seme pa bo kalilo vedno znova. Neuresničeni so ostali še mnogi njegovi načrti. Ni še dolgo tega, bilo je med počitnicami, ko nas je prepričeval o nujnosti dograditve glasbene šole, saj je sedanja že zdavnaj pretesna. »Kmalu bomo postavili na oder simfonični orkester.« je pripovedoval. Do zadnjega je koval načrte. Ostala je neizpeta pesem človeka, ki se je predajal glasbi in naravi. Njegovo delo bodo nadaljevali tisti, ki jih je sam vzgojil. Iz svetlih tonov bo stkan spomin nanj in na njegovo delo, saj življenje ni samo to, kar lahko pokosi smrt. Svet tišine in spokojnosti je ogrnil njegov zadnji dom. Ob njem bomo postali kadar bomo v sebi podvomili v vrednote, ki jih je sam tako spoštoval.

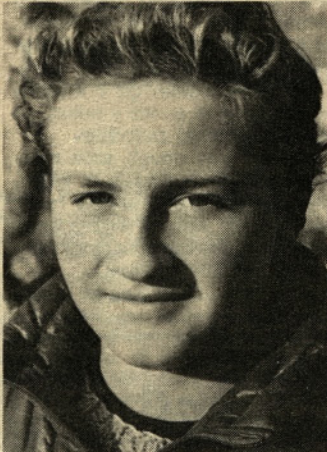
-jk

Radi imajo mladinske filme

V okviru Tedna domačega filma v Celju je bil na Polzeli teden mladinskega filma. Med mladimi je prireditev zelo priljubljena, letos pa jo je DPD Svoboda na Polzeli pripravila enajstič. Ogleдали so si filme Vlak v snegu, Gremo naprej, Srečno Kekec, Čas brez pravljic, Prosto voljci, Držanje za zrak in izbor slovenskih in hrvaških risank. O tednu mladinskega filma so nam povedali:

SIMONA KORBER: »Hodim v šestem razredu, teden mladinskega filma pa sem obiskovala drugič. Od vseh filmov sta mi bila najbolj všeč Gremo naprej in Srečno Kekec. Prireditev je uspela in drugo leto jo bomo zopet obiskali.«

DAMJAN KUKENBERG: »Star sem 12 let in letos to prireditev obiskujem drugič. Otroci imamo slovenske filme zelo radi in v tednu dni jih je bilo kar šest. Najbolj mi je bil všeč film Držanje za zrak.«

IGOR BIZJAK: »Teden mladinskega filma sem letos obiskoval že tretjič. Med mladimi tu na Polzeli je ta prireditev zelo priljubljena. Pri vsakem filmu je dvorana polna in mladi z zanimanjem spremljajo film.«

T. TAVČAR

Bralec išče knjigo, knjiga išče bralca

Enoletna dejavnost Občinske matične knjižnice v Žalcu je poleg zadovoljivih dosežkov izluščila tudi glavni problem: kako naj uporabnik poišče iskano knjigo.

Knjižno gradivo se v knjižnicah ureja po mednarodnih standardih, to je po UDK sistemu (univerzalna decimalna klasifikacija). Za bralce, ki so vajeni pultnega sistema izposoje ali vsaj dejstva, da jim knjige ni treba iskati po nikakršnem sistemu, je UDK tuj, neprijazen in nedostopen. Tudi praksa v drugih knjižnicah pripoveduje o neudomačenosti tega sistema. Ker pa je uveljavljen in splošno merilo urejenosti knjižnice, ne moremo mimo njega. Edini način, da postane bolj simpatičen in odprt za uporabnike je, da jim ga knjižnice predstavijo in približajo.

V naši knjižnici celovitejša predstavitev še ni mogoča. UDK sistem učinkuje le v celovito urejeni knjižnici, pri nas pa manjkajo še katalogi in nekatera druga pomagala za iskanje knjižnega gradiva. Kljub temu pa zdaj pripravljamo skromna in strnjena navodila, kako se znajti v naši knjižnici. Našli jih boste na izposojeni mizi. Vsi se moramo potruditi, da si ne odtujimo prostora, ki ga vsak dan oblikujemo in dograjujemo.

Najlaže je sistem predstaviti šolski mladini, ker se sploh prvič uvaja v kakršenkoli sistem iskanja knjižnega gradiva. Učne ure potekajo v

šolskih in splošno izobraževalnih knjižnicah. Na tak način mladina postopno raste s sistemom. Odraslim pa ga je nekoliko težje predstaviti. Prvič so od nekdanjajevni pultnega sistema izposoje, ki poleni posameznikovo iznajdljivost pri iskanju knjige, drugič pa se knjižničarstvo malokomu zdi tako zanimiva tema, da bi se poglobljaj v sistem iskanja knjige ali kot je nekdo duhovito pripomnil: da bi se šel slepe miši okrog iskanja knjige. Število naših knjižnih enot je veliko. Vse so še pomanjkljivo obdelane in urejene. Da najdete iskano knjigo med njimi, ni potreben nikakršen pustolovski duh, ampak le ščepec volje, iznajdljivosti in strpnosti. Tudi knjižničarje najdete med policami ali pa v prostorih, kjer se vsak dan obdeluje knjižno gradivo.

Kljub vsemu pa je obisk v knjižnici zelo živahen. Mladini se že po svetlih pogledih, nasmejanih obrazih in skrbnih gibih, s katerimi vračajo izposojene knjige pozna, da imajo privzgojen odnos do knjige. Redkokdaj se zgodi, da izposojena knjiga konča žalostno in zapuščeno kot igrača, ki se je naveličajo. Ko spoznajo svojo napako, se naslednjič bolj potrudijo in si vidno oddahnejo, ko so za svojo skrb pohvaljeni.

Še vedno imamo največ izkušenj z mladimi. Povečanje števila odraslih pa pričakujemo predvsem potem, ko jim bo mogoče bolj sistematično ponuditi željeno gradivo.

Irena Završnik

PREMIERA HERETIKA V ŽALCU

Ob Tednu domačega filma je bila v Kulturnem domu v Žalcu premiera novega slovenskega filma o življenju in delu Primoža Trubarja Heretik. Obiskovalci so ob tej priložnosti napolnili dvorano do zadnjega kotička, po končani predstavi pa so se seznanili še z ustvarjalci tega filma.

ALI ŠE POTREBUJEMO KNJIGO?

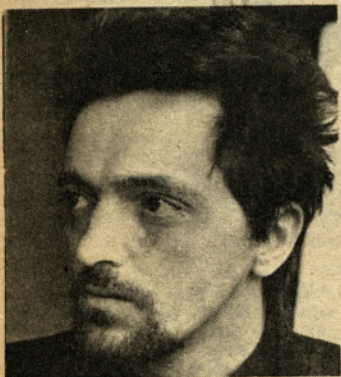
Občinska matična knjižnica v Žalcu je ob mesecu knjige razveselila mlade in odrasle bralce. Za učence nekaterih šol naše občine je pripravila učne ure in ogled knjižnice. V lepih prostorih, med knjigami, so se mladi bralci lepo počutili, učenci osnovne šole Liboje pa so se delavcem knjižnice za prijazen sprejem celo oddolžili s pesmico.

Odrasli bralci, knjižničarji in drugi kulturni delavci pa so z Jarom Dolarjem, esejistom, literarnim kritikom, prevajalcem in piscem razmišljali, ali v dobi računalništva in ob drugih medijih še potrebujemo knjigo.

T. TAVČAR

SEMINAR ZA KULTURNE ANIMATORJE

Daniel Bedrač

Področju kulturne dejavnosti dajejo poseben pomen že od 9. kongresa ZSS dalje, za kar nas obvezujejo tudi kongresni dokumenti. V občini smo s to nalogo temeljito pričeli že pred leti in ta problematika je bila obravnavana že na prenekaterih posvetih, razgovorih in okroglih mizah. Ker delo kulturnih animatorjev še vedno nima povsod enake vsebine, se je komisija za kulturo pri Občinskem sindikalnem svetu v Žalcu odločila in pripravila v Preboldu enodnevni seminar, ki se ga je udeležilo 26 voljnih dela na kulturnem področju. O seminarju so nam nekateri povedali:

Andreja Volk

DANIJEL BEDRAČ iz Minerve: »S kulturo sem se v naši DO ukvarjal še kot mladinski funkcionar. Seminar mi je dal nekatere nove pobude in če bodo v naši DO imeli posluš za to, bom lahko marsikaj več naredil na tem področju, kot do sedaj. Zanimivo je bilo predavanje Janeza Pušnika iz Gorinja, ki je govoril o izkušnjah na tem področju.«

ANDREJA VOLK iz Hmezada — DO Import-export: »Pri tem delu moraš imeti veliko, veliko volje in potem uspeš. Jaz se s tem ukarjam že dalj časa in vedno ne gre, kot bi človek hotel. Seminar je bil dobro pripra-

Janez Plaznik

vljen in Dora Hvalica iz RS ZSS nam je o obveščanju, vsebini, obliki in metodah kulturne animacije v OZD veliko povedala. Nekaj bom s pridom uporabila.«

JANEZ PLAZNIK iz Garanta: »Enodnevni seminar mi je dal kar precej novih pobud in smernic. Pri nas je kulturna dejavnost kar precej razširjena. Pripravljamo razstave, imamo svoj pevski zbor, v interno glasilo pa naši člani kolektivno pišejo tudi pesmi. Za praznik DO pripravimo tudi proslavo v sodelovanju s polzelsko šolo Vere Šlander.«

TONE TAVČAR

Tretja revija plesnih skupin

Prejšnji teden je bila na odru žalskega kulturnega doma revija plesnih skupin.

Prireditev so letos že tretjič organizirali člani odbora za plesno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij ter mladi iz občinske organizacije. Na žalskem odru so se plesalci predstavili z izraznim plesom, modernim baletom in drugimi plesnimi tehnikami, nastopile so tudi folklorne skupine. Tako so na letošnji reviji sodelovali plesalci Folklorne skupine iz šempetrske osnovne šole, člani plesnega gledališča Sanje iz Vrba ter plesne skupine Panda iz Trnave, Natya iz Polzele, Tyger iz Celja ter plesne skupine iz osnovnih šol Žalec in Prebold, poleg teh pa še plesna skupina iz Žalca.

Kot gostje večera so klasične latinsko ameriške plesne pokazali plesalci Plesnega kluba iz Titovega Velenja, s svojim programom pa sta se predstavili plesalki Jasna Knez iz Ljubljane ter Ksenija Steblovnik iz Celja.

Letošnjo prireditev so organizatorji popestrili še z revijo modnih oblačil iz butikov Dana v Vrbi ter Nitke iz Titovega Velenja.

Irena Jelen-Baša

PSIHOLOGIJA ZA VSAKOGAR

Obsegala bo deset knjig, deset priložnikov, ki vam bodo pomagali živeti bolj skladno s samimi seboj in z drugimi ljudmi, kar je eden poglavitnih pogojev za srečo.

Knjige so napisali zdravniki oziroma specialisti za posamezna področja, prinašajo pa mnoge izkušnje, na katerih se je mogoče marsičesa naučiti.

OGLASITE SE V KNJIGARNAH MLADINSKE KNJIGE!

ČESTITAMO ZA DAN REPUBLIKE — 29. NOVEMBER

Vrbje

S slavnostno sejo skupščine krajevne skupnosti so v Vrbju zaključili praznovanje krajevnega praznika, ki ga praznujejo 11. novembra. Na ta dan je bila med narodno-osvobodilno vojno požgana Debičeva domačija, pred šestimi leti pa so se krajski samoupravni odločili za svojo krajevno skupnost.

Drugi samoprispevek

profesionalnega delavca, kajti le tako bi lahko dosegli učinkovitejšo in boljše povezavo. Prav zaradi denarja tega ne moremo zagotoviti.

V prihodnjem obdobju predvidevamo uvedbo drugega krajevnega samoprispevka. S tem naj bi zagotovili gradnjo vrtca, uredili kanalizacijo, telefonijo in sofinancirali gradnjo mrliske veže.

Na slavnostni seji krajevne skupnosti so podelili tudi priznanja OF. Prejeli so jih: Franc Klančičar, Mirko Baliž, Zdravko Tekavc in Stanko Miklavžin.

—mn.

Priznanje OF je ob letošnjem krajevnem prazniku prejel tudi Franc Klančičar, ki je eden najstarejših krajanov Vrbja.

Galicija

Kadar je začelo curljati izpod neba, je ljudem v Pirešici začela iz pip pritekati umazana in vsa rjavkasta voda. Kaže, da ne bo več dolgo tako. Delavci žalske Komune namreč v zadnjih tednih polagajo nov cevovod, prihodnje leto pa bodo tamkajšnji vodovod priključili na žalsko vodovodno omrežje.

Sedanji vodovod so napeljali pred dobrimi petnajstimi leti. Po ceveh je pritekala voda v pireške domačije, Asfaltno bazo, Dom oskrbovancev Nine Pokorn, iz omrežja pa so črpali vodo tudi v hribovite predele Pernovega. Ni je bilo vedno dovolj, zlasti v sušnih poletnih mesecih. A bolj kot premajhna količina vode je obnavljanje vodovodnega omrežja terjala slaba kvaliteta vode. Biološke analize so bile namreč slabe, pogosto je bilo vodo treba dezinficirati, ob vsakem deževju se je skalila.

Več kvalitetnejše vode

Kako zagotoviti dovolj kvalitetne pitne vode v žalski občini — to je v zadnjem času eno bistvenih vprašanj, s katerim se ubadajo delavci Komune. Zato bolj kot širjenju vodovodnega omrežja posvečajo skrb krepitvi obstoječega omrežja. Večja je skrb za kakovost vode, zaradi česar so že zgradili dve

plinski klorirni postaji. Le-te omogočajo stalno avtomatsko dezinfekcijo vode. Z gradnjo takšnih postaj bodo nadaljevali tudi prihodnja leta.

Poleg teh dveh nalog načrtujejo še izgradnjo vodovodov v hribovite predele občine, bolj pa bo potrebno zaščititi vodne vire.

Delavci žalske Komune so skupaj s predstavniki krajevne skupnosti Galicije našli rešitev v priključitvi pireškega na žalski vodovod. V zadnjih tednih se napečujejo nov cevovod in sicer preko Ložnice do doma oskrbovancev.

Zanj bodo na Komunalni odšteli več kot staro milijardo din. Prihodnje leto bodo uredili še manj

še črpališče pod Grmovjem. S priključitvijo omrežja na žalski vodovod, kar načrtujejo sredi prihodnjega leta, bodo opustili sedanji zajetji v bližini kamnoloma, ljudem pa bo v domove pritekala bistveno boljša voda.

Poleg obnovitve pireškega vodovoda načrtujejo delavci Komune obnoviti lokalnega vodovoda v Hramšah. Irena Jelen-Baša

Nov most

V prvi polovici novembra so se vozniki že lahko zapeljali po obnovljenem mostu na cesti Griže—Prebold. Dela so bila opravljena v kratkem času in to po zaslugi, kot pravijo na krajevni skupnosti, štirih upokojencev, ki so delali cele dneve. Poleg tega pa je bila takšna obnova znatno cenejša, zanjo so le odšteli nekaj nad 200 tisoč dinarjev.

—mn.

Žalec

Kdaj nov vrtec?

Hitel razvoj mesta Žalec je tej krajevni skupnosti naložil kopico problemov. Blokovna gradnja stanovanjskih objektov se je razmahnila, v korak z njo pa še zdaleč ni šla gradnja prostorov za otroško varstvo, šolstvo. Prostorska stiska pesti žalske vzgojno varstvene enote že več kot tri leta in tudi z izglasovanjem samoprispevkom bi se naj problem rešil šele čez dve leti. Seveda, če bo združeno delo pripravljeno pomagati s polovico denarja za gradnjo.

naj poskušajo vključiti svojega otroka v Vrbju ali Levcu. To pomeni seveda še dodatno breme za oboje. Ugotavljamo, da se starši vse bolj zavedajo hitrejšega razvoja otrok v vrtcu. Tudi mi si prizadevamo, da bi bile razvojne možnosti vseh otrok v občini enake. Na tem področju smo že veliko naredili, lahko bi še več, če bi imeli dovolj prostorov.

Tudi za vrtec je bil lani v Žalcu izglasovan krajevni samoprispevek. S tem denarjem naj bi zgradili deset igralnic, in sicer šest v prvi fazi. V novi vrtec bi lahko vključili 120 otrok, torej toliko, kot bi bilo dovolj za sedanje potrebe. Stekle so prve aktivnosti za rešitev te problematike, imenovan je tudi že režijski odbor, katerega predsednik je Franc Radišek, ki je o tem povedal naslednje:

»Polovico denarja naj bi zagotovile žalske delovne organizacije in predvsem od njih je odvisno,

ali se bo vrtec začel graditi leta 1988. Izdelane imamo že glavne projekte in po njih je sedanja predračunska vrednost za šest igralnic 300 milijonov dinarjev. Po dokončanju gradbenega dela se bo v naložbo vključila tudi interesna skupnost za otroško varstvo, le-ta namreč v prvi fazi ne more sodelovati, ker so negospodarske investicije prepovedane. V primeru, da ne bi zbrali dovolj denarja, se bo denar, zbran s samoprispevkom, namenil za komunalne potrebe kraja, kot je predvideno z referendumskim programom.

Predvsem zaradi finančnih problemov bi bilo dobro razmisliti o možnostih gradnje vrtca tudi za krajevno skupnost Vrbje. Predvsem zaradi gospodarneje naložene denarja, kajti poleg dokumentacije, ki je že pridobljena, bi bilo manj stroškov za gradnjo pomožnih prostorov. Toda o tem bodo krajski Vrbja še odločali.

—mn.

Takole so se stanovalci stolpčev v ulici Florjana Pohlina lotili čiščenja svoje okolice. Žal se pri tem delu srečujejo v glavnem vedno eni in isti obrzi, ki jih moti zanemarjeno in neurejeno okolje. Kljub čistilnim akcijam pa stanovalci težko uredijo okolico, ker imajo stalne težave z odlaganjem pepela. (foto: J. Krolčič)

Nujna boljša komunalna ureditev

Ko so pred več kot dvajsetimi leti gradili stolpčev v današnji ulici Florjana Pohlina ter ob Velenjski cesti, v Žalcu ni bilo nikogar, ki bi posebej razmišljal o stavbni in komunalni ureditvi tamkajšnjih zemljišč. Posledice tega zdaj krepko občutijo stanovalci teh stolpčev, saj voda, zlasti na Florjana Pohlino, ob vsakem deževju najde pot v hodnike in kletne prostore.

Stolpčev so namreč postavili niže kot cestišče, neurejena pa je

po besedah predstavnikov hišnih svetov tudi vsa potrebna kanalizacija. Ureditev le-te bi rešila velik del nadlog stanovalcev, s čimer se strinjajo tudi vodilni ljudje v krajevni skupnosti. Toda zataknilo se je pri denarju.

Za komunalno ureditev obeh naselij bi namreč krajevna skupnost morala odšteti staro milijardo din. Letno pa v krajevni skupnosti zberejo iz prispevka za urejanje mestnega zemljišča le sto starih milijonov.

Da bi le nekako komunalno uredili ti dve področji, so v krajevni skupnosti pred kratkim imenovali poseben režijski odbor, katerega člani naj bi poskušali dobiti kakšen dinar iz organizacij združenega dela, kjer so stanovalci zaposleni. Ljudje teh blokov, vsaj elika večina, pa so po trditvah predstavnikov hišnih svetov pripravljani tudi sami pomagati s prostovoljnimi delom.

Irena Jelen-Baša

Braslovče

80 let Partizana Braslovče

Pred dnevi je TVD Partizan iz Braslovče praznoval 80-letnico aktivnega dela kot samostojno društvo. Iz zbranega arhivskega gradiva, literature in drugih virov želimo naše bralce seznaniti s pestro dejavnostjo športnega društva v Braslovčah.

V burnem času, po revolucionarnem letu 1848, ko so pri Slovencih nastajale čitalnice s svojo narodno-prebujajočo dejavnostjo, se je med Čehi rodil SOKOL, društvo, v katerem so se zbirali zavedni Čehi. Ob raznih vajah za dvig telesne kondicije so se člani društva ukvarjali tudi s kulturno dejavnostjo, kar je njihovo vlogo pri krepitvi narodne zavesti še povečalo.

Ideje češkega ustanovitelja Sokola dr. Miroslava Tyroša so kmalu prišle tudi k nam in se uresničevale z ustanovitvijo Južnega Sokola, ki je dobil domovinsko pravico v vseh večjih mestih in nekaterih trgih v slovenskem prostoru. Tako je v Mozirju nastal Savinjski Sokol, ki je bilo prvo tovrstno društvo v Savinjski dolini. V pripravljalnem odboru za ustanovitev so bili med ostalimi tudi trije Braslovčani: Josip Pauer,

Puncer in Prislan. Še pred uradno ustanovitvijo društva pa so pristopno takso plačali še drugi, med njimi: Anton Ludvig, Andrej Omladič, Jakob Omladič, Ferdinand Ludvig, Ivan Prislan, Jože Prislan, Franc Šporn in Franc Vrankovič. Kasneje so pridobili še nove člane, tako da se je leta 1899 število članstva tako povečalo, da so imele Braslovče že odsek mozirskega Sokola, ki ga je vodil Rudolf Pevec, trgovec iz Mozirja.

Kadrovski problemi z vaditelji in slaba pot do Mozirja so Braslovčane usmerili v trg Žalec, kjer je deloval močan odsek celjskega Sokola. Braslovčani so hodili tako dvakrat na teden telovadit v Žalec, včasih pa je prišel kateri od vaditeljev tudi v Braslovče. Žalski Sokol se je v Braslovčani tako okrepil, da so jim predlagali, naj ustanove samostojno društvo.

Braslovčani so tako na ustanovnem občnem zboru 23. oktobra 1906 ustanovili samostojno društvo. V uvodnem delu je predstavnik žalskega Sokola predaval o Sokolu ter o dolžnostih članov in funkcionarjev društva, nakar so izvolili prvi društveni odbor, ki so

ga sestavljali: predsednik Anton Plaskan, podpredsednik Tone Stergar, tajnik Rudolf Salaba, blagajnik Franc Vrankovič, orodjar Ivan Voušek (Dominikov), odbornik Josip Cizej s Polzele in Ivan Cizej iz Poljč, namestnika odbornikov Anton Naglič s Polzele in Franc Klemen. Nadzorno delo pa sta opravljala Florjan Rak (Cunder) in Jože Omladič iz Poljč.

Ustanovitelji braslovškega Sokola pa so bili Tone Stergar, Rudolf Salaba, Franc Vrankovič, Franc Klemen, Franc Glavnik, Vinko Završnik, Tone Matko, Nande Lidvig, Ivan Voušek, Konrad Strožer, Ivan Marčinko, Blaž Omladič, Konrad Gorič, Vinko Rizmal, Karel Plaskan, Franc Kralj; s Polzele pa so bili Tone Naglič, Franc Goričar, Franc Jelen, Ivan Repič, Julče Ševnik, Nande Bec, Josip Repič in Dominik Cizej.

Poleg teh so bili v društvu še podporni člani, med njimi braslovski trgovci in obrtniki, ter duhovščina. Po imenih in priimkih se da sklepati, da so bili podporni člani tudi Polzelani.

-fk

Liboje

Zlata poroka Kvedrovih

Minulo soboto sta praznovala zlato poroko 77-letni Karl in njegova prav toliko stara njegova žena Marija Kveder, rojena Arlič. Svatov je bilo toliko, da je bila zlata poroka kar v skupščinski dvorani. Slavlencema so zapeli tudi člani pevskega zbora iz Liboj.

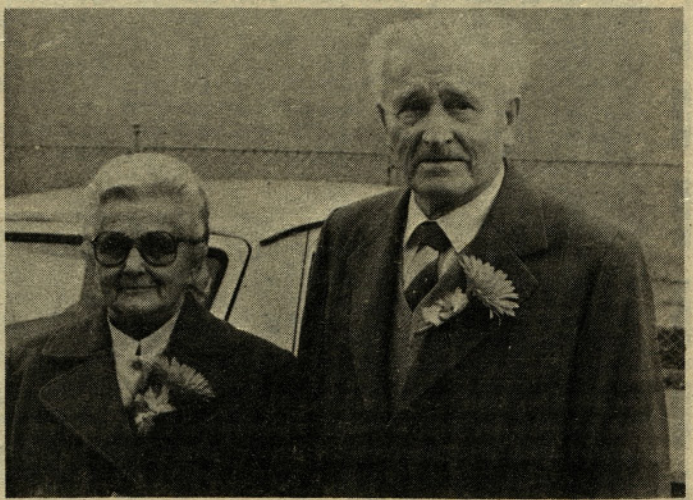
Karl Kveder se je rodil 1909. leta v Šentjurju pri Celju. Po treh letih so se starši preselili v Petrovče, kjer je oče odprl krojaško delavnico. Leta 1914 pa je oče odšel v 1. svetovno vojno, kjer je leta 1915 padel, mati pa je ostala sama s štirimi otroki. Po končani osnovni šoli se je leta 1923 zaposlil v KIL Liboje, kjer je delal vse do upokojitve leta 1965. Leta 1941 je moral na orožne vaje, kjer ga je zatekla vojna, bil je ujet in odpeljan v ujetništvo v Nemčijo. Kmalu se je vrnil in priključil partizanom vse do konca osvoboditve 1945 leta.

Marija Kveder, rojena Arlič, je bila rojena 1909. leta v Vinški gori kot nezakonska hči. Ker je mati ni mogla imeti pri sebi, jo je dala v rejništvo. Osnovno šolo je končala v Vinški gori in nato odšla v Velenje, ker se je izučila za natakarico. Vse do poroke 1936. leta je službovala v Velenju, v Petrovčah in na Dobrni.

V zakonu se jima je rodilo šest otrok. Štirje še živijo in imajo svoje družine, v veselje pa jima je 7 vnukov

in 3 pravnuki. Obred zlate poroke je opravil Edmund Božiček.

TONE TAVČAR

Celjski zbornik 1986

Preko štiristo strani obsegajoča publikacija objavlja med drugim tudi zgodovino študijske in ljudske knjižnice Edvarda Kardelja v Celju. Objavlja razvojne možnosti celjske regije, delo Komunistične partije in Osvobodilne fronte, prostovoljno delo v prvih povojnih letih, podatke o vojni škodi in še marsikaj.

V sestavku Dragice Žvar Celjski zborovski seminarji v organizaciji Jureta Vrežeta je najti tudi podatke, da je 30. maja 1946, torej pred 40 leti, na okrajnem festivalu v Žalcu nastopilo 550 pevcev, ki so združeni zapeli. Ti pevci so nato zapeli na okrožnem prazniku mladinske pesmi v Celju

29. junija 1946, na katerem je pelo 3.000 pevcev celjskega okrožja. Kronist je že aprila 1950 na reviji pevskih zborov celjskega okraja v Žalcu pogršal več pionirskih zborov, v dokaz podatke, da je 18. maja 1958 na občinski reviji v Žalcu nastopilo le 694 pevcev.

Tako je zbornik iz pozabe iztrgal lep kos naše zgodovine. Franjo Maurer pa v sestavku Dokument iz zgodovine savinjskih gasilcev mimogrede opozarja, da smo pozabili na 90-letnico smrti Janeza Hausenbichlerja, očeta savinjskega hmeljarstva. Niso pa nanj pozabili planinci leta 1938, ko so ob 100-letnici njegovega rojstva izdelali ličen obesek, ki ga je Albin Pikel pred vojno

dobil na Hausenbichlerjevi koči na Mrzlici. Objavlja pa tudi podatke o začelih gasilstva v Žalcu, delo Janeza Hausenbichlerja in Josipa Širca. Omenja pa tudi, da so žalski narodnozavestni gasilci uvedli kot poveljevalni jezik slovensčino leta 1899 z listino v Sv. Juriju ob Taboru (danes Tabor).

Na slovensko nacionalno zavest kaže tudi podatek v sestavku Janeza Cvirna Celjsko gimnazijsko vprašanje, kjer v opisu borbe za slovensko gimnazijo v Celju najdemo podatek, da so celjski Nemci pred I. svetovno vojno hoteli prestatiti oziroma ustanoviti slovensko gimnazijo v Žalcu, saj jih slovenska gimnazija v Žalcu ne bi motila tako, kot jih je v Celju.

-fj

Vedno manj sredstev za telesno kulturo

V zadnjem času se je v telesni kulturi nabralo kar precej težav, vzrokov zanje pa je več. V ospredju je prav gotovo vedno večje pomanjkanje finančnih sredstev in strokovnih kadrov; športni objekti so slabo izkoriščeni in vzdrževani, priča pa smo tudi navedovanju kvalitetnega športa. O omenjenih težavah je tekla beseda tudi na zadnji skupni seji predsedstev telesno-kulturne skupnosti in zveze telesnokulturnih organizacij. Sicer pa nam je več o tem povedal predsednik skupščine telesno-kulturne skupnosti Mitja Urisek.

Mitja Urisek

«Telesno-kulturna dejavnost v občini je sicer zelo razvejana, pojavlja pa se nam vedno več problemov, ki jo zavirajo. Šolska športna društva, ki jih je devet, dobro delujejo, premalo pa so povezana z društvi TVD Partizan, zato se dobri športniki enostavno

izgubijo v anonimnost. Ker nimamo dovolj strokovnih kadrov, ki bi organizirano skrbeli za delo z mladino v popoldanskem času, so tudi športni objekti premalo izkoriščeni. Vedno večji problem pa predstavlja vzdrževanje športnih objektov, za kar nimamo dovolj finančnih sredstev. Nasploh se zadnja leta telesni kulturi reže vedno tanjši kos kruha, kar močno hromi tudi dejavnost. Zato so društva in klubi prisiljeni iskati dodatna sredstva, pri tem pa seveda niso vsi enako uspešni. Navedovanje beležimo tudi pri kvalitetnem oziroma tekmovalnem športu, saj stroški krepko presegaajo zmogljivosti društev in klubov. Srečujemo pa se tudi z zapiranjem v klubske meje in marsikateri perspektivni športnik ne more napredovati zaradi interesov posameznikov. Čeprav smo sprejeli roketni in košarko kot prioritetni športni panogi, pa za to nima potrebnih kvalitetnih ekip. Še najbolj smo lahko zadovoljni z rekreativno dejavnostjo, ki je precej množična. V sindikalnih športnih igrah vsako leto sodeluje več ekip in posameznikov. Izstopajo planinska društva, ki so pri svojem delu zelo uspešna. Ne vem, zakaj so zamrle mladinske športne igre, ki jih je organizirala Občinska konferenca ZSMS. Skratka o vseh teh problemih smo razpravljali na skupni seji obeh predsedstev in sprejeli sklepe za izboljšanje stanja. Najtrši problem pa ostaja pomanjkanje finančnih sredstev za redno dejavnost. Naj še omenim, da moramo nameniti za republiško skupnost več sredstev, kot jih namenimo lahko za dejavnost v občini.»

jk

Karateisti Žalca uspešni

Od leve stojijo Gallič, Halitaj, Šorli, Leber in trener Silvo Marič; spredaj: Sredič, M. Hudovernik, J. Hudovernik

Žalska telovadnica je gostila karateiste slovenske karate lige, v kateri so izvedli 3., 4. in 5. kolo. Nastopile so ekipe: Olimpija, Ruše, T. Velenje, Ljubljana Šiška, Trbovlje, Celje ter karateisti domačega kluba Žalec. Domačini so vzorno izvedli tekmovalne, tako da so tudi maloštevilni gledalci lahko uživali v lepih borbah. Žalski karateisti so tokrat dobili vse

borbe v vseh treh kolic ter se tako povzpeli na odlično četrto mesto na lestvici.

Na mladinskem regijskem prvenstvu v absolutni kategoriji je Branko Cimperman osvojil prvo, Srečko Brumen pa tretje mesto. Branko Cimperman je bil prvi tudi v katah.

L. Korber

Veterani Minerve republiški prvaki

V Celju je bilo deseto jubilejno tekmovalje v rokometu za veterane. Ekipa Minerve iz Griž je med petnajstimi ekipami osvojila prvo mesto. V finalni tekmi je premagala Šoštanj z rezultatom 12:9, v predtekmovalju pa Tržič z

11:9, Gornjo Radgono s 13:12 in Novo Gorico s 14:13. Na sliki: Petre, Turnšek, Kumer, Žagar, Pirnat, Veligovšek, Prašnikar, Jančič in Ribič.

T. TAVČAR

Brata Debelak. Matjaž pravi: »Hvala kolektivu Tekstilne tovarne Prebold. Brez njih ne bi dosegel takšnih rezultatov, kot sem jih.«

Foto: TONÉ TAVČAR

Pripravljena na sezono

Matjaža in Janeza Debelaka, oba odlična smučarja skakalca, ni potrebno posebej predstavljati. Kljub temu da sta člana Ljubljanske Ilirije, doma pa iz Braslovče, je prav, da zapišemo nekaj vrstic, kako sta se letos pripravljala na novo smučarsko-skakalno sezono. Povejmo, da sta oba letos člana A-članske reprezentance.

«S pripravami smo letos pričeli že v začetku junija,» pravi Janez in nadaljuje: »Kar v začetku nisem imel sreče. Že na prvi tekmi na Mostecu sem po skakalnici, prevlečeni s plastiko, padel, si zlomil roko, del čeljusti in se popraskal po obrazu. Sedaj sem zdrav in menim, da bo zame letošnja sezona dobra.« Janez je končal vrtnarsko šolo v Medlogu, opraviti pa mora še prakso.

T. TAVČAR

Brez treninga ni dobre igre

Končan je jesenski del prvenstva v vzhodni republiški območni nogometni ligi, kjer po dvajsetih letih ponovno nastopa tudi Partizan Žalec. V prejšnji sezoni so se nogometaši Partizana Žalec dobesedno sprehodili skozi nižjo ligo, bili uspešni tudi v kvalifikacijah in vsi so pričakovali tudi uspešen nastop v zahtevnejšem tekmovalju. Priprave žal niso bile najboljše, zato smo se starta še toliko bolj bali. Pa so nas žalski nogometaši ugodno presenetili! Tesni porazi s favoriziranimi ekipami (Steklar, Dravinja) in nekaj presentljivih točk zlasti v gosteh. Po 11 kolic so osvojili 10 točk ali eno manj kot 50 odstotkov načrtovanih.

Jesenski del bodo prezimili do spomladi v sredini lestvice, kar je za novince dobro. Žal so zadnje tekmo z lendavsko Nafto (večkratni član prve republiške lige in celo leta 1946 prva slovenska nogometna ekipa, ki je nastopila v prvi zvezni ligi med Crveno zvezdo, Partizanom, Dinamom, Hajdukom itd.) na domačem igrišču izgubili 1:3, strelec edinega zadetka pa je bil Mavrek iz enajstmetrovke. Igra je bila poprečna, gostje izkušenejši, domačini brez prave igre. Kje so vzroki, o tem smo se po tekmi pogovarjali s trenerjem Živkom Stakičem.

«Gostje so bili boljši in zato sem jim tudi iskreno čestital. Trenirajo, trenirajo, trenirajo...»

Kaj pa vaši?
«Ne more biti uspeha, če imam na treningu po 3 do 5 igralcev. Torej bi v treh treningih komaj sestavil ekipo.»

Vzroki?
«Igralci niso motivirani. Prvič za trening nič ne dobijo, kot to dobijo v drugih ekipah, celo takšnih, ki so za nami.

Na slovensko prvenstvo s pomlajeno ekipo

Šahisti žalskega kluba letos na slovenskem prvenstvu ne upajo na najvišji naslov, saj bodo nastopili s precej pomlajeno ekipo. Čeprav se lahko ponašajo že z osvojitvijo prvenstva, lani so po krivici izgubili prvo mesto, tokrat pravijo, da je njihov cilj ostanek v ligi. Ekipa bo najbrž okrnjena tudi zaradi udeležbe njihovega najboljšega moža Milana Črepana na

polfinalu državnega prvenstva. «Letošnje prvenstvo bo med najmočnejšimi, saj sodelujejo vsi klubi, razen Maribora. Potrudili se bomo, da bomo dosegli največ, kar se da,» je pred odhodom na slovensko prvenstvo dejal predsednik šahovskega kluba Žalec Mitja Urisek. Želimo jim kar največ uspeha.

jk

V kegljanju 54 ekip

Komisija, ki vodi sindikalne športne igre pri Občinskem sindikalnem svetu v Žalcu, je pripravila občinsko sindikalno tekmovalje v kegljanju. Nastopilo je 54 ekip, doseženi pa so bili naslednji rezultati: ekipno starejši člani: 1. SIP Šempeter 1609 podrtih kegljev; 2. Ferralit Žalec 1592; 3. Elektro Šempeter — 1588, posamezno: 1. Zlobec (SIP) 441; 2. Druškovič (Elektro) 426; 3. Žohar (AERO) 423. Članice: 1. Hmezad Žalec — 1446 podrtih kegljev; 2. SIP Šempeter — 1425; 3. SO Žalec — 1411; posamezno: 1. Milošič (SO Žalec) 411, 2. Štampar

(Hmezad) 410; 3. Časl (SIP) 388. Veterani: 1. Ferralit Žalec — 1455, 2. OOS delav. pri obrtnikih 1403, 3. TT Prebold — 1365; posamezno: 1. Kekec (obrniki) — 402, 2. Novak (Juteks) — 390, 3. Kranjc (Ferralit) — 388. Mlajši člani: 1. Hmezad Žalec — 1694 podrtih kegljev; 2. OOS Delavcev pri obrtnikih — 1609, 3. Elektro Šempeter 1544; posamezno: 1. Kompan (Hmezad) — 438, 2. Jančič (Elektro) — 434, 3. Dolinšek (Hmezad) — 430 podrtih kegljev.

T. TAVČAR

malí oglasi

GARAŽO V ŽALCU VZAMEM V NAJEM. DOBER PLAČNIK, TEL.: 33-274

PRODAM GLOBOK OTROŠKI VOZIČEK TRIBUNA, TEL.: 713-787

DEŽURSTVO NA VODOVODU

V času od 17. novembra do 15. decembra 1986 bodo po razporedu dežurni naslednji monterji:

- od 17. 11. do 24. 11. — Stanko Vengust, Rupe 8, Šmartno v RD
- od 24. 11. do 1. 12. — Marko Dolinar, Griže 35
- od 1. 12. do 8. 12. — Anton Jager, Prebold 62 a
- od 8. 12. do 15. 12. — Bogdan Pantner, Rakovlje 17/d, Braslovče

Dežurni monter dežura oziroma je pripravljen doma v popoldanskem času (izven rednega delovnega časa) ob delavnikih ter ob prostih dneh (sobota, nedelja, prazniki).

Prijave okvar na vodovodih lahko oddate v nabiralnik pri vhodnih vratih sedeža delovne organizacije — Nade Cilenshek 5, Žalec.

INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA GRADNJA ŽALEC

objavlja prosta dela in naloge:

- 1. PLESKAR — antikoroziost**
Pogoj: KV pleskar, dve leti delovnih izkušenj, trimesečno poskusno delo
Zaposlitev je v Žalcu.
- 2. IZDELAVA MODELOV**
Pogoj: KV ključavničar, tri leta delovnih izkušenj, trimesečno poskusno delo
Zaposlitev je v Latkovi vasi.
Pisne ponudbe pošljite v osmih dneh od objave na gornji naslov.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame in stare mame

Pavle Bon
iz Žalca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za pomoč, darovano cvetje, izrečena sožalja ter za spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala govornikom, krajevni organizaciji ZB in krajevni skupnosti Žalec za izrečene tople besede ter moškemu pevskemu zboru iz Petrovc za zapete žalostinke.

Vsi njeni

ZAHVALA

ob izgubi drage mame

Štefke Kitak
roj. Herman

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali cvetje in vence in jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvala tudi krajevni skupnosti Žalec in duhovniku za pogrebni obred.

Žalujoči: sin Drago in Dušan z družinoma ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

Marjana Koruna
iz Trnave

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter nam izražali sožalje. Hvala vsem, ki ste nam pomagali v teh težkih trenutkih, posebno sorodnikom, sosedom in znancem. Hvala tudi GD Trnava, Tovarni nogavic Polzela, OOS Avto Kočevje, pevcem in godbi. Hvala govornikom za poslovinne besede in duhovniku za opravljen obred.

Vsi njegovi

SPOMIN

Minilo je dve leti, od kar nas je zapustil dober, skrben mož in oče

Ivan Posedel
z Ločice pri Polzeli

Bolj ko se odmika čas od usodnega 12. novembra 1984, bolj spoznavamo, kako dobrega in skrbnega moža in očeta smo imeli, zato se ga s hvaležnostjo spominjamo. Vsem, ki postojite ob njegovem grobu in prižigate svečke, iskrena hvala.

Vsi njegovi

DA NE POZABIMO

Dninarji in kočarji

V knjigi je posebno poglavje Gospodarski posli, kjer pisec loči kmečke posle, kamor so sodili hlapci, dekline in pastirji, in hišne posle ali gospodinske: služkinje, sobarice, kuharice.

Kmečki posli so se zbirali iz vrst kočarjev in iz vrst viškov delovne sile na manjših posestvih. Kmečke družine so bile dokaj številčne in vseh predvsem manjša kmetija ni mogla preživljati. Na domači kmetiji so iskali možnosti preživetja in si tako v dogovoru z gospodarjem zagotovili »kot« in delali na kmetiji. Običajno je veljalo, da jih je gospodar plačeval za delo, od tod tudi izraz »strici« in »tete«, saj je šlo za domače, rodbinske člane, ki so ostali samski in postali delavci na domačem gruntu. Nekateri so se udeležili tudi za delo na drugih kmetijah.

A. Videčnik iz knjige Filipa Uratnika — Poljedelsko delavstvo v Sloveniji, socialni problemi slovenske vasi, Ljubljana 1938, povzema, da je leta 1931 delalo na posestvih pod dva ha zemlje okoli 75.000 ljudi in na posestvih od 2 do 5 ha kakih 44.000 ljudi. Če temu dodamo še družine brez posesti (kočarje), si lahko predstavljamo, kako velika je bila ponudba delovne sile v vasi. Isti vir navaja, da je bilo l. 1937 v Sloveniji kakih 50.000 kmečkih poslov. Da je bilo za delo težko, pove podatek, da je bilo leta 1937 za delo sposobnih 9.000 ljudi, zaposlitev pa jih je našlo le od 3000—4000.

Če je gospodar najel dekle ali hlapca, se je z njim pogodil že pred novim letom. Šlo je za dogovarjanje o plačilu in o drugih delovnih pogojih, pri novem gospodarju pa so začeli delati 7. januarja (po treh kraljih).

Življenje brezpravnega proletarca se je pričelo za mnoge že v rani mladosti. Tam, kjer je bilo dosti otrok, so ti morali že kmalu na pot s trebuhom za kruhom. Starostne omejitve niso poznali, tako so pošiljali na delo že osemletne otroke. Ti so doživljali še posebej žalostno usodo, saj so jih imeli le za delovno silo in v teh odnosih ni bilo nič človeškega. Otroci so opravljali razna dela v hiši, hlevu ali na polju. Če so bili še mlajši, so bili varuške ali pastirji, seveda le za hrano in borno bivanje, pa za kakšno oblačilo in obutev. Veljal je le dogovor med starši in delodajalci, otrok pri tem ni imel kaj odločati.

Hudo je bilo tudi za otroke, ki so si želeli v uk, za kar je bilo treba plačati, česar pa največkrat v siromašnih družinah niso zmogli. Tako se je usoda revnih otrok končala vselej le pri posebskih dejavnostih. Ti pa so bili največkrat izkoriščani, brezpravni in brez življenjske bodočnosti in socialne varnosti. Vse je skrbel starost in onemoglost, saj so bili v tem prepuščeni le dobri volji ljudi na vasi ali hiranju v najslabšem smislu.

Zasluzki dninarjev in poslov so bili v časovnih obdobjih različni. Razločevali so dninarje, ki so delali ob hrani delodajalca, in tiste, ki so delali za čisto dnino, saj je zanje veljal drugačen red. Razlikoval se je delež, ki so ga dobili v hrani in oblačilih, od tistih, ki so delali ob hrani in bivanju pri gospodarju.

Običajno je veljalo, da gospodar poleg letnega plačila zagotovi hlapcu obleko in obutev, od oblek le domače sukno. Potem ko je tkalstvo na kmetih prenehalo, so kupovali blago tudi v trgovinah, krojili pa so ga krojači na domu. Tudi dekline so dobivale obutev in obleko, »dobra« gospodinja pa je primaknila še kakšen predpasnik.

V večini so posli jedli za isto mizo z gospodarjem. Hlapci, ki so poleti spali v senu, pozimi pa v hlevu, pogosto sploh niso smeli v hišo.

V stari Jugoslaviji je veljal poselski red stare Avstrije, t. j. iz srede preteklega stoletja. Zaščiten sta bila industrijski in obrtni delavec, nihče pa ni pomislil na izkoriščanje delavstva na vasi.

Če bi raziskovali položaj kmečkega življa v tem času pri nas v Spodnji Savinjski dolini, bi prišli do istih ugotovitev.

Viri: Navedeni v tekstu

Franci Ježovnik

Iz miličnikove beležnice

Dne 21. oktobra ob 19.20 se je na regionalni cesti Sentrupert—Mozirje v kraju Letuš pripetila prometna nezgoda, ki jo je zaradi vožnje po levi strani ceste in pod vplivom alkohola povzročil voznik osebnega avtomobila NM 117-986 Branko KRŽAN, ki se je zalezel v nasproti vozeči avtomobil Ljubinka SIMIČA. V nesreči je bila poškodovana sopotnica Mirjana SIMIČ, miličniki pa so ugotovili, da je imel KRŽAN ob nezgodi v organizmu 1,7 promile alkohola.

Dne 20. oktobra se je pripetila prometna nezgoda v Petrovčah, ki jo je povzročil kolesar Ivan VERDEV. Ta je izsiljeval prednost vozniku kolesa z motorjem Dušanu ČRETNIKU. V nezgodi sta bila oba laže poškodovana.

Dne 22. oktobra ob 17.45 je na lokalni cesti v kraju Kasaze povzročil voznik kolesa z motorjem Stanislav MARKUŠ prometno nezgodo, ko je izsilil prednost vozniku kolesa z motorjem Rudolfu VESELKU. V nezgodi se je voznik Markuš laže poškodoval, Veselko pa huje.

Dne 15. oktobra ob 20.30 se je v prometni nezgodi na magistralni cesti v Drešnjini vasi smrtno onesrečila peška Terezija LIPIČNIK. Povzročitelj nesreče je bil voznik osebnega avtomobila Milan KUKOVIČ, ki je z veliko hitrostjo pripeljal v bližino avtobusne postaje v trenutku, ko je Lipičnikova prečkala cesto. Pri tem ji je pomagala Marija GRUM. Kukovič je Lipičnikovo zadel, jo strgal Grumovi iz rok in jo zbil po cestišču, pri tem se je tako poškodovala, da je na kraju nesreče umrla.

Dne 22. oktobra ob 20.05 se je pripetila prometna nezgoda na žalski obvoznici v križišču lokalne ceste za Gotovlje. Nesrečo je zavrnila voznica kolesa z motorjem Marija VERDEV, ki se pri prehodu obvoznice ni prepričala, če je prehod možen, pri tem pa je izsilila prednost vozniku osebnega avtomobila Antonu STIPLIŠKUKU, ki jo je zbil po vozišču, pri tem pa se je hudo poškodoval.

Dne 27. oktobra se je zgodila prometna nezgoda v Andražu, ki jo je zaradi vožnje po levi strani vozišča v nepreglednem ovinku povzročil voznik osebnega avtomobila z reg. oznako BG 622-004. Pri tem je zadel voznika kolesa z motorjem Robija VASLETA, ki mu je pripeljal nasproti, in ga huje poškodoval.

Dne 6. novembra se je ob 01.20 pripetila nezgoda v Migojnicah. Voznik osebnega avtomobila CE 130-562 Ivan EMBREUS je zaradi neprimerne hitrosti in vinjenosti zapeljal s ceste in se prevrnil na bok. V nezgodi sta bila voznik in sopotnik Drago NOVAK laže poškodovana sopotnik Roman LEBAN pa teže. Vozniku so ugotovili 1,5 promile alkohola v organizmu.

KAZNIVA DEJANJA

Občani Griž so 22. oktobra v popoldanskih urah v bližini pokopališča v Grižah prijeli mladotnega O. S., za katerega so kasneje miličniki ugotovili, da je odšel od doma, v Žalcu pa je odzvel kolo z motorjem.

V noči na 27. oktober je bilo vlomljeno v bife avtobusne postaje v Žalcu, od koder je storilec odnesel več kilogramov kave. Miličniki za storilecem poizvedujejo.

KRŠITVE JAVNEGA REDA IN MIRU

Dne 10. novembra je v zasebnem stanovanju v Prelski št. 49 kršil javni red in mir Anton L., ko je s sekuro grozil ženi in otrokom. Ker z grožnjami ni prenehal, so ga miličniki do iztrežnitve odpeljali s seboj.

Dne 8. novembra sta s pretepom kršila javni red in mir F. H. in S. A. na parkirnem prostoru pred hotelom v Preboldu. Zaradi uporabe nevarnih sredstev in prizadevanj lažjih telesnih poškodb bodo miličniki zoper F. H. podali kazensko ovadbo.

Dne 8. novembra sta kršila javni red in mir v stanovanjski hiši št. 26 v Preboldu s pretepom zakonca P. Zaradi grožnje je žena z otroki zbežala iz hiše, miličniki pa so ob prihodu našli stanovanje prazno in v njem poškodovano pohištvo, ki ga je poškodoval mož.

Dne 30. oktobra je v bifeju na avtobusni postaji v Žalcu kršila javni red in mir K. S. Ker se tudi ob prihodu miličnikov ni pomirila, so jo le-ti do ohladitve jeze odvedli s seboj.

Program prireditvev

25. november

— Slavnostna predstavitev knjige **Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec** (Občinska matična knjižnica Žalec)

28. november

— Koncert korokškega partizanskega pevskega zbora iz Celovca (Kulturni dom Žalec)

10. december

— **Koncert MPZ Srečko Kosovel iz Ajdovščine** (Kulturni dom Žalec)

15. december

— Gledališki abonma: **H. Ibsen — Stavbenik Solnes** v izvedbi SLG Celje

18. do 30. december

— **Novoletne prireditve za otroke**

22. december

— **Proglasitev športnika Slovenije** (Kulturni dom Žalec)

— **Razbojnik rogovileš v izvedbi SLG Celje** (Kulturni dom Žalec)

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

VABIMO VAS, POTUJTE Z NAMI!

SILVESTRUJTE Z NAMI!

Pr pripravili smo vam 4- ali 7-dnevne pakete že od 30.000 din dalje, za 4 polne penziona s silvestrsko večerjo ter kopanjem v bazenu, in to v zdraviliščih, na morju ali v planinah.

PRIMERJAJTE — PREMISLITE — ODLOČITE SE! NE BO VAM ŽAL!

NOVO — NOVO — SMUČARSKI TRENING NA POHORJU odhodi 31.1., 7.2., 14.2 in 28.2., 7. in 14.3. — **OGLASITE SE IN ZAHTEVAJTE PROGRAM.**

NA PLEČNIKOVU PARIŠKO RAZSTAVO
Gospodarsko razstavišče Ljubljana od 14. 11. 1986 do 5. 1. 1987

V ZAGREB NA RAZSTAVO KYOTO
cvet japonske kulture — od 14. 12. 1986 dalje

V CARIGRAD — 1. 12., 3. in 5. 12. (za tri dni)

NA KUBO — 26. 12. — 12 dni

NA STROKOVNE EKSKURZIJE — POTOVANJA NA SEJME SMUČARJI POZOR! Letne in sezone karte za **GOLTE in GOLTE—KOPE** prodajamo še do vključno 30. 11. 1986. Pohitite, s seboj morate imeti eno fotografijo!

OB DNEVU REPUBLIKE ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM, OBČANOM IN POSLOVNIM SODELAVCEM

Vaša agencija — KOMPAS JUGOSLAVIJA, DE ŽALEC,
Titov trg 2 v NAMI, vas vabi in pričakuje.

Telefon: 714-155

FOTOKRONIKA

V krajevni skupnosti Petrovče so pred dnevi začeli z izgradnjo kanalizacije, dela pa opravljajo delavci Ceste in kanalizacije Celje. Vrednost predvidenih del je dvanajst starih milijard, pretežni del sredstev pa bodo zagotovili iz krajevnega samoprispevka. jk

Nekateri ljudje v Žalcu so se trudili in uredili okolje ter s tem sigurno pripomogli k temu, da je mesto dobilo priznanje za najbolj urejeno prehodno mesto v Sloveniji. Drugim za takšna prizadevanja ni mar. Tako kot lastniku tega starega avtomobila in pa strehe kombija. Oboje že nekaj časa leži ob Velenjski cesti in jezi stanovalce, ki si želijo čisto in urejeno okolico. Foto: J. K.

Učenci osnovne šole Miroslav Širca Petrovče vsako leto zbirajo divji kostonj za tovarno zdravil Krka. Pravijo, da je bila letošnja letina sicer slabša, vendar so kljub temu zbrali okrog 700 kg kostonja. Pri služenju denar bodo namenili za zaključni izlet. jk

November je mesec, ko pod »noži padejo« prvi prašiči. Dovolj je že hladno, pa tudi zaloga v hladilnih skrinjah so počle. Koline so spet velik praznik, saj morajo tisti, ki prašiča vzredijo doma, vložiti veliko dela, pa tudi stroški niso ravno majhni, tisti pa, ki prašiča kupijo, morajo zanj pridno varčevati, saj so cene že vrtozlavo visoke. Na sliki: Bine Terčak ima s kolinami precej izkušnje, za tegale pa pravi, da je zelo lep. T. TAVČAR

76

Ijubljanska banka
Splošna banka Celje

VSEM DELOVNIM LJUDEM,
OBČANOM IN POSLOVNIM
SODELAVCEM
ČESTITAMO ZA

DAN REPUBLIKE
— **29. NOVEMBER**

Hmezd AGRINA
blagovnica
hmezd
ZALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

Vaš nakup od vijaka do traktorja
Vaš nakup od vijaka do traktorja
POPOLNA IZBIRA
Vaš nakup od vijaka do traktorja

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezd
AGRINA